

ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 16/12/2007, μετά από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου στην Αθήνα έκ-

τακτη Γενική Συνέλευση με θέμα ημερήσιας διάταξης την Αγορά ακινήτου στο χωριό μας. Η παρουσία των συγχωριανών μας ήταν μεγαλύτερη των προ-

βλέψεων μας. Ήρθαν από το χωριό, για το σκοπό αυτό, ο π. Νικόλαος Μασγάλας, ο Δημοτικός Σύμβουλος Κώστας Απ. Φούρλας και ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέας Ασημακάκης. Επίσης από την Πάτρα ο Γεώργιος Ν. Καραγιάννης με τη σύζυγό του.

Η Πρόεδρος του Δ.Σ. Μάνθα Μέρμηγκα, ανοίγοντας τις εργασίες της Συνέλευσης, είπε τα ακόλουθα:

Αιδεσιμώτατε - Αγαπητοί Συγχωριανοί.

Σας καλωσορίζουμε στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση και σας ευχαριστούμε για την πα-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΟΣΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Στις 5/11/2007 ο Δήμαρχος Πλατάνου με τον αντιδήμαρχο Παν. Ντίνη και το μηχανικό του Δήμου Νικ. Βελαώρα επισκέφθηκαν το χωριό μας. Συζητήσαν διάφορα θέματα, εξέτασαν επί τόπου προβλήματα και δρομολόγησαν εργασίες με το Δημοτικό Σύμβουλο Κώστα Φούρλα, τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέα Ασημακάκη και τον π. Νικόλαο Μασγάλα.

Εκτός των θεμάτων, που συζητήθηκαν, αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

Τσιμεντοστρώσεις των δρόμων:

Από οικία Θ. Μασγάλα μέχρι οικία Σπανού προς Παλιόγουρνα.

Από Εικόνισμα Αϊ - Γιώργη μέχρι οικία Χρ. Κρασιά.

Από οικία Δ. Ντούζου και 50 μ. περίπου προς βρύση Πλάκα.

Εμβάθυνση του αυλακίου και τοποθέτηση σχάρας από οικία Μάλλιου μέχρι Σκεπαρνιά.

Διευθέτηση με τσιμεντόστρωση του χώρου έξω από την οικία Σκεπαρνιά.

Διευθέτηση του χώρου της Παιδικής Χαράς και τοποθέτηση οργάνων.

Επισκευή των τόξων πάνω από τα παράθυρα του Σχολείου

Ελαιοχρωματισμός στα κάγκελα του προαυλίου του Σχολείου.

Παρακαλούμε τους αρμόδιους και υπεύθυνους των έργων, κατά την κατασκευή των δρόμων, να προβλέπουν και την κατεύθυνση και διευθέτηση της ροής των βρόχινων υδάτων, για να μην δημιουργούνται προβλήματα κυρίως κατολισθήσεων.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

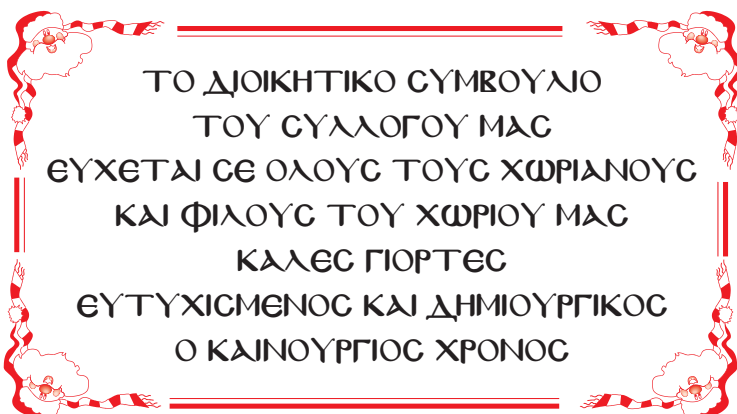
Με λαμπρότητα και Εθνική Υπερηφάνεια γιορτάστηκε φέτος η επέτειος της 28ης Οκτω-

κατευθύνθηκαν στο μνημείο πεσόντων, όπου τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση.

βρίου 1940. Μετά τη Δοξολογία με επικεφαλής τον παπα-Νίκο, τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέα Ασημακάκη, την Πρόεδρο του Συλλόγου Μάνθα Μέρμηγκα και σημαιοφόρο τον Κωνσταντίνο Φούρλα, οι χωριανοί μας

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κατέθεσε στεφάνι εκ μέρους του Δημοτικού Διαμερίσματος Νεοχωρίου και των Συλλόγων Ελλάδος και Αμερικής και πρόσφερε καφέ σε όλους τους παρευρισκόμενους.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου αποφάσισε και προγραμμάτισε τις παρακάτω εκδηλώσεις:

Κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας: Στις 19/1/2008 ημέρα Σάββατο και ώρα 18.00 στην αίθουσα του Συλλόγου, Σειρήνων 33 στο Βύρωνα, θα γίνει η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Τακτική Γενική Συνέλευση: Στις 16/3/2008 ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. θα γίνει η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μελών, στην αίθουσα του Συλλόγου, Σειρήνων 33 στο Βύρωνα με θέματα: Απολογισμός του Διοικητικού Συμβουλίου έτους 2007 και Αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέου Δ.Σ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΜΙΜΗΣΗ

Σε μια εποχή που ο καθένας προσπαθεί να οικειοποιηθεί ό,τι μπορεί περισσότερο από τα κοινά, η οικογένεια του αείμνηστου Νικολάου Ιωάννου πρόσφερε ένα μεγάλο κομμάτι από το κτήμα τους, για να ανοίξει ο δρόμος εκεί κοντά στην Εκκλησία του χωριού.

Εμείς ως Σύλλογος και Νεχωρίτες, αισθανόμαστε την υ-

ποχρέωση να ευχαριστήσουμε την οικογένεια Ιωάννου για τη γενναία τους προσφορά.

Η χειρονομία τους αυτή ας θεωρηθεί σαν μνημόσυνο, για τα πατρειά τους πρόσωπα και για μας αξέχαστους συγχωριανούς μας, Χρήστο Παπανικολάου και Νικόλαο Ιωάννου.

Η πράξη αυτή ας γίνει παράδειγμα για μίμηση.

✓ Ο Διευθυντής του Κέντρου Υγείας Ναυπάκτου, στον οποίο απευθυνθήκαμε, για τον εμπλουτισμό του "Ιατρείου" του χωριού μας με κάποια φάρμακα πρώτης ανάγκης, μας υπέδειξε τον τρόπο και μας δώσε τη συμπάραστάσή του. Τον ευχαριστούμε θερμά.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Αφού σας ευχαριστούμε, για μια ακόμη φορά, υγεία, ευτυχία και χαρά για τον καινούργιο χρόνο, επιτρέψτε μας, να σας γνωρίσουμε τα ακόλουθα:

Επιδώξη του Δ.Σ. ήταν, και είναι, να εξαντληθεί όλες τις δυνατότητες χρηματοδότησης των έργων, που γίνονται στο χωριό μας, από κρατικές υπηρεσίες ή άλλους φορείς, όπως έγινε με το Μουσείο, το μονοπάτι της Σπηλιάς, τη μελέτη κατολισθήσεων, τον ηλεκτροφωτισμό του Παλιονέχωρου, τον εμπλουτισμό του υδραγωγείου με τα νερά των Λιμνών. Και δεν αναφερόμαστε στα έργα, που προγραμματίζει και εκτελεί το Τοπικό Συμβούλιο με τη βοήθεια του Δήμου.

Εμείς (οι Σύλλογοι του χωριού μας) εκτελούμε μικροέργα, τα οποία δεν χρηματοδοτούνται από άλλους φορείς. (Βρύση Κουβελά, εικόνισμα Αϊ-Γιώργη, Πάρκινγκ κ.ά.). Τα δε πενιχρά έσοδά μας, όπως γνωρίζετε, προέρχονται από τη γενναιοδωρή προσφορά σας. Τούτη ακριβώς τη χρονική στιγμή, μας δίδεται η ευκαιρία -και είπαμε να μην χαθεί- να αποκτήσουμε κατ' αρχάς και στη συνέχεια να αξιοποιήσουμε δημιουργώντας ένα μοναδικό στολίδι -έτσι το φανταζόμαστε- στην πλάτεια του χωριού μας,

Πρόκειται για την αγορά της οικίας Λιάζη, όπως αποφασίστηκε σε Έκτακτη Γενική Συνέλευση (16/12/2007) και την αξιοποίησή της στη συνέχεια.

Και επειδή το Ταμείο του Συλλόγου μας δεν είναι δυνατό να αντέξει στο βάρος του τιμήματος, γι' αυτό παίρνουμε το θάρρος να απευθυνθούμε σε σας και να ζητήσουμε τη συνδρομή σας, γιατί γνωρίζουμε πως, ό,τι είναι βαρύ και δύσκολο στους λίγους είναι ελαφρύ και εύκολο για τους πολλούς. Έτσι άλλωστε έγιναν και όλα τα έργα, που στολίζουν το Χωριό μας και εξυπηρετούν τους χωριανούς μας. Το σχολείο, η εκκλησία, το υδραγωγείο, ο δρόμος κ.ά. έγιναν κυριολεκτικά απ' το υστέρημα των χωριανών μας και την προσωπική τους εργασία.

Ας ακολουθήσουμε λοιπόν κι εμείς το παράδειγμα τους. Θέλουμε να ρένε αύριο και για μας :

"Αυτό είναι έργο όλων των Νεοχωριτών".

Ζητούμε τη βοήθειά σας για την αγορά του ακινήτου και όσον αφορά στην αξιοποίησή του, θα προσπαθήσουμε -και πιστεύω να το πετύχουμε- να το εντάξουμε σε κάποιο πρόγραμμα χρηματοδότησης. Αλλά για να ενταχθεί σε κάποιο από τα προγράμματα χρηματοδότησης πρέπει πρώτα να γίνει ιδιοκτησία του Συλλόγου.

Για τη συγκέντρωση των χρημάτων και την όλη διαδικασία αγοράς, έχουμε επιφορτίσει τους:

Μάνθα Μέρμηγκα 210 9757750

Κώστα Σαήτο

210 9855706 και

Δημήτρη Καρανδρίκα 210 9717629

Κική Κων. Φούρλα

210 7213751

στους οποίους και να απευθύνεστε.

Αν κάποιοι αυτή τη στιγμή δεν ευκολύνονται οικονομικά, ας εκφράσουν πρόθεση συμμετοχής και η καταβολή ας γίνει εν ευθέτω χρόνω.

Είμαστε βέβαιοι πως η ανταπόκρισή σας θα είναι καθολική και γενναία. Εμείς δε σας υποσχόμαστε πως το σημερινό ραβδί "της επατείας" με το οποίο χτυπάμε την πόρτα σας, θα γίνει αύριο το μαγικό ραβδί, που θα μεταμορφώσει το κτίριο σ' ένα μοναδικό στολίδι της πλάτειας και του Χωριού μας, που θα ανήκει σ' όλους τους Νεχωρίτες και στον καθένα χωριστά.

Με αδελφικούς χαιρετισμούς
Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην Αμερική το ζεύγος Βασιλείου Ε. Πατερέκα απέκτησε δίδυμα (κοριτσάκι και αγοράκι)

Να ζήσουν τα νεογνήτα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η Βάσια Ρούση - Παπούλια βάπτισε το αγοράκι του Αθανασίου και Γιάννας Χ. Λειβαδίτη και το ονόμασε Βασίλειο.

- Στην Αμερική, η Κική Κώτσαλου βάπτισε το αγοράκι της Μάρθας Κώτσαλου και του συζύγου της Στήβ και το ονόμασε Αλέξανδρο.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Γιάννα Κ. Παπακώστα και ο Άγγελος Κυρίτης έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 23/10/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στο Γραμματικό Αττικής ο Γεώργιος Ε. Τζαχρήτος.

- Στις 26/10/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Δήμητρα Β. Παπουτσι (το γένος Καρανδρίκα).

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Μεγάλο Πεύκο Αττικής ο Κων/ντίνος Β. Μαύρος.

- Στις 8/12/2007 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό ο Αθανάσιος Κ. Βλάχος.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Φλέγκα Φραγκούλα	50
Τοιντζέλη Αθανασία-Γεωργίου	20
Σακελλία Βασιλική	50
Σακελλίας Κωνσταντίνος	50
Ζηνέλης Κωνσταντίνος	25
Καρανδρίκας Δημ. & Γεωργία	50
Μέρμηγκας Βασιλείος	50
Τσέλιος Χρήστος	20
Ζαρκάδας Νικόλαος	50
Καλαθάς Μάριος	20
Λειβαδίτης Γεώργιος	20
Σκαρλάτου (Ζαρκάδα) Βασιλική	50
Ζώης Αθανάσιος	20
Καλλιό (Λάπα) Βούλα	30
Ξυλωμένος Γεώργιος	20
Φούρλας Αθανάσιος Κ.	20
Παπαγεωργίου (Μαζιά) Γεωργία	30

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας
Κωδικός 3327

Εκδότης

ΜΑΝΘΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

Internet site: www.nehoritis.gr

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

E-mail: costaszl@yahoo.gr

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγιοσιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

Κοινωνικά

Από τον αδελφό Σύλλογο Αμερικής Λάβαμε το ποσό των (1000) χιλίων Δολαρίων για την ενίσχυση έκδοσης της εφημερίδας "Ο Νεχωρίτης" και τους ευχαριστούμε θερμά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

- Η Γιαννούλα Λειβαδίτη και τα παιδιά της πρόσφεραν, στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Ιωάννου, το ποσό των 100 Ευρώ.

- Η Αγγελική Λειβαδίτη και τα παιδιά της πρόσφεραν, στη μνήμη του Ιωάννου Λειβαδίτη, το ποσό των 60 Ευρώ.

- Η Νότα Λειβαδίτη πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Λειβαδίτη το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η Ευδοξία Πανάγου πρόσφερε, στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου και του γιου της Γεωργίου το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η Ευαγγελία Ευθ. Πανάγου πρόσφερε, στη μνήμη των γονέων της και αδελφών της, το ποσό των 50 Δολαρίων.

- Η Βασιλική Κ. Λιάζη και τα παιδιά της πρόσφεραν, στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Κωνσταντίνου, το ποσό των 50 Δολαρίων.

- Ο Κώστας και η Θεοδώρα Μάντη πρόσφεραν, στη μνήμη Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη, το ποσό των 20 Ευρώ.

- Ο Χρήστος και η Ελένη Λειβαδίτη πρόσφεραν, στη μνήμη του αδελφού τους Ιωάννου, το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Χρ. Λειβαδίτη, πρόσφερε στη μνήμη του θείου τους Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη, το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η Γιώτα Λειβαδίτη και ο σύζυγός της Δημήτριος Κοντομέρκος πρόσφεραν, το ποσό των 50 Ευρώ, στη μνήμη του θείου τους Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Κων/ντί-νου Σαλτού πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη το ποσό των 25 Ευρώ.

- Η οικογένεια Δημητρίου Σαλτού πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη το ποσό των 25 Ευρώ.

- Η οικογένεια Κων/ντί-νου Γ. Φούρλα πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη, το ποσό των 25 Ευρώ.

- Ο Ηλίας και η Βασιλική (Μάντη) Ιωαννίδου πρόσφεραν, στη μνήμη του θείου τους Ιωάννου Λειβαδίτη, το ποσό των 20 Ευρώ.

- Ο Γεώργιος και η Πανωραία Μάντη πρόσφεραν, στη μνήμη του θείου τους Ιωάννου Λειβαδίτη, το ποσό των 20 Ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

• Ο Βασίλης και η Ειρήνη Λαζοδήμου πρόσφεραν, στη

μνήμη του πατέρα τους Γεωργίου και του αδελφού τους Κωνσταντίνου, το ποσό των 50 Ευρώ.

• Ο Βασίλης και η Ειρήνη Λαζοδήμου πρόσφεραν, υπέρ υγείας των παιδιών τους Παναγιώτη και Ειρήνης, το ποσό των 50 Ευρώ.

• Η Γιαννούλα Λειβαδίτη και τα παιδιά της πρόσφεραν, στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Ιωάννου, το ποσό των 100 Ευρώ.

• Η Αγγελική Λειβαδίτη και τα παιδιά της πρόσφεραν, στη μνήμη του Ιωάννου Λειβαδίτη, το ποσό των 60 Ευρώ.

• Ο Γεώργιος Αθαν. Πανάγος και ο Αθανάσιος και η Βασιλική Πανάγου πρόσφεραν, στη μνήμη του νονού και κουμπάρου τους Λεωνίδα Κωλέττα, το ποσό των 50 Δολαρίων.

• Ο Αθανάσιος και η Βασιλική Πανάγου πρόσφεραν, στη μνήμη Ιωάννου Λειβαδίτη το ποσό των 50 Δολαρίων.

• Ο Γεώργιος και η Μαρία Πανάγου πρόσφεραν, στη μνήμη Ιωάννου Θεοδώρου Καλαθά, το ποσό των 50 Δολαρίων.

• Ο Γεώργιος και η Μαρία Πανάγου πρόσφεραν, στη μνήμη Ιωάννου Θεοδώρου Καλαθά, το ποσό των 50 Δολαρίων.

• Η Αικατερίνη Κ. Ρεντζή πρόσφερε 50 Ευρώ στη μνήμη του αδελφού της Αθανασίου Κ. Βλάχου.

• Οι οικογένειες Παύλου Βλάχου και Κωνσταντίνου Π. Βλάχου πρόσφεραν 150 Ευρώ στη μνήμη του αδελφού και θείου Αθανασίου Κ. Βλάχου.

• Ο Σταμάτης και η Βασιλική Σκούφια πρόσφεραν 50 Ευρώ στη μνήμη του αδελφού τους Αθανασίου Κ. Βλάχου.

• Η οικογένεια Στάθη και Σοφίας Μακρυγέννη πρόσφεραν 50 Ευρώ στη μνήμη του θείου τους Αθανασίου Κ. Βλάχου.

• Προσφέραμε στην Εκκλησία του χωριού μας 200 Ευρώ εις μνήμην του αγαπημένου μας Αθανασίου Κ. Βλάχου.

Η Γυναίκα του, τα παιδιά του, τα εγγόνια του.

Στη μνήμη Αθανασίου Κ. Βλάχου, πρόσφεραν στην εκκλησία του χωριού μας:

• Η Αικατερίνη Βενετάκη το ποσό των 30 Ευρώ

• Ο Γεώργιος Μαρκόπουλος το ποσό των 50 Ευρώ

• Η οικογένεια Κωνσταντίνας Λάππα το ποσό των 50 Ευρώ

• Η οικογένεια Φωτίου Μέμμου το ποσό των 50 Ευρώ

• Η οικογένεια Ιωάννου Ν. Καραγιάννη το ποσό των 40 Ευρώ

• Η οικογένεια Νικολάου Μπαζιώνη το ποσό των 30 Ευρώ

• Η οικογένεια Κων/ντί-νου Δ. Παπακώστα το ποσό

των 50 Ευρώ

• Η οικογένεια Δημητρίου Κ. Παπακώστα το ποσό των 50 Ευρώ

• Η Αικατερίνη Κ. Παπακώστα το ποσό των 50 Ευρώ.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ Α.Ε.Ι.-Τ.Ε.Ι.

- Ο Νικόλαος Παπανικολάου (το γένος Βασιλικής Γ. Λειβαδίτη) εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Α.Σ.Ο.Ε Αθηνών Τμήμα Χρηματοοικονομικά.

- Ο Σπυρίδων Μάλλιος του Χρήστου είναι φοιτητής Τ.Ε.Ι. Αθηνών Σχολή Τεχνικών Εφαρμογών - Τμήμα Ναυπηγικής.

Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο.

ΠΗΡΕ ΠΤΥΧΙΟ

- Η Ευαγγελία Γιάνναρη του Ιωάννου και της Μαρίας πήρε το πτυχίο του Τμήματος Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Πειραιώς.

- Ο Ιωάννης Σαλτός του Δημητρίου αποφοίτησε από το Τμήμα Ναυτιλιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιά και πήρε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών (Master) από το GARDDEF UNIVERSITY της Αγγλίας.

ΚΑΤΑΤΑΧΤΗΚΕ
ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο Χρήστος Γ. Μπούρας κατατάχτηκε στο στρατό για να υπηρετήσει τη θητεία του.

Καλή στρατιωτική θητεία.

ΑΠΟΛΥΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο Αντώνιος Αλ. Παπαλέξης, αφού υπηρέτησε τη θητεία του, απολύθηκε από τις τάξεις του Ελληνικού Στρατού.

Του ευχόμαστε καλός πολίτης.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ο Αθανάσιος Αντ. Μασγάλας καθηγητής Φυσικός, διορίστηκε ως αναπληρωτής καθηγητής από τους πίνακες επιτυχόντων του ΑΣΕΠ στο Λύκειο Αστακού Αιτωλ/νίας.

Συγχαρητήρια.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Ο Χρήστος Σπ. Μάλλιος, που υπηρετεί στη Διεύθυνση ασφαλείας Αττικής και στο Τμήμα Αναζητήσεων - Εξαφανίσεων, προήχθη στο βαθμό του Ανθυπαστυνόμου.

Συγχαρητήρια και σε ανώτερα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Ευχαριστούμε το Γεώργιο Αντωνόπουλο για την προσφορά του στο Σύλλογο όλων των ειδών μαναβικής καθώς και το Δημήτρη Ν Καλαθά για τη διάθεση των καυσόξυλων, που χρησιμοποιήθηκαν για την παρα-

σκευή της "φασολάδας" Από παράβλεψη δεν αναφέρθηκαν τα ονόματά τους στο προηγούμενο φύλλο. Ζητούμε συγγνώμη.

- Ευχαριστούμε τον Αντώνη Μασγάλα, που μετέβη στο χωριό κατά την επίσκεψη Τηλεοπτικού Συνεργείου στις 7/11/2007 και έδωσε στους επισκέπτες, τις απαραίτητες πληροφορίες, για το χωριό μας και την περιοχή γενικότερα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου σήμερα 8/12/2007, ημέρα Σάββατο, αφού πληροφορήθηκε το θλιβερό γεγονός του θανάτου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Κ. ΒΛΑΧΟΥ

επί σειρά ετών Πρόεδρου του Συλλόγου και Εκπροσώπου του αδελφού Συλλόγου Αμερικής, ομόφωνα αποφασίζει;

Να παραστεί αντιπροσωπεία του Δ. Σ. στη νεκρώσιμη ακολουθία και να εκφράσει τα ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους του.

Να αναθέσει στον Παντελή Μέρμηγκα, να εκφωνήσει εκ μέρους του Συλλόγου επικήδειο λόγο..

Να καταθέσει αντί στεφάνου, το ποσό των 100 Ευρώ, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας.

Να δημοσιευθεί το παρόν στο "ΝΕΧΩΡΙΤΗ".

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, μόλις έμαθε το θλιβερό γεγονός του θανάτου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Κ. ΒΛΑΧΟΥ

επί σειρά ετών Εκπροσώπου του Συλλόγου μας στην Ελλάδα, συνεδρίασε και ομόφωνα αποφάσισε:

- Να κατατεθεί στεφάνι στη σορό του εκλιπόντος.

- Να αποστείλει συλλυπητήρια επιστολή στους οικείους του

- Να δημοσιευθεί το παρόν στο "ΝΕΧΩΡΙΤΗ".

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Στη μνήμη Αθανασίου Κ. Βλάχου που κηδεύτηκε στο Νεχώρι στις 9/12/2007, αντί στεφάνου, πρόσφεραν στο Σύλλογο:

Ζωώ και Βασίλειος Τσώκος	50
Γεώργιος Μέρμηγκας Αθ.	50
Κων/ντίνος και Μαγδαληνή Καραγιάννη	20
Γεώργιος και Ιωάννα Μαρκόπουλου	50
Οικογένεια Γεράσιμου Παπαχρήστου	50
Δημήτριος και Γεωργία Καρανδρίκα	50
Οικογένεια Κων/νου Σαλτού	25
Οικογένεια Δημητρίου Σαλτού	25
Οικογένεια Κων/νου Γ. Φούρλα	25
Παντελής & Βασιλική Μέρμηγκα	30
Οικογένεια Μάνθας και Αλέκου Αθανασοπούλου	50

- Ο Κώστας και η πηγή Λιανού, στη μνήμη του αλησμόνητου φίλου τους Θανάση Βλάχου, πρόσφεραν στο Σύλλογο, το ποσό των 50 Ευρώ

- Η Βασιλική Ι. Μάλλιου

(από την Αμερική) πρόσφερε, στη μνήμη Αθανασίου Κ. Βλάχου, το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Νικολάου Αθ. Λειβαδίτη πρόσφερε, στη μνήμη Αθανασίου Κ. Βλάχου, το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Νικολάου Μπαζιώνη πρόσφερε, στη μνήμη Αθανασίου Κ. Βλάχου, το ποσό των 30 Ευρώ.

- Η Ζωή Ξύκη και τα παιδιά της πρόσφεραν, στη μνήμη Αθανασίου Κ. Βλάχου, το ποσό των 60 Ευρώ.

- Ο Γεώργιος Απ. Γιάνναρης (από την Αμερική) πρόσφερε στη μνήμη Αθανασίου Κ. Βλάχου το ποσό των 100 Δολ.

Κοινωνικά

ου Κ. Βλάχου το ποσό των 100 Δολ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι μας συμπαράσταθηκαν και συμμετείχαν στο βαρύ πένθος μας για την απώλεια του αγαπημένου μας Αθανασίου Κ. Βλάχου

Η γυναίκα του, τα παιδιά του, τα εγγόνια, τα αδελφια, τα ανίψια.

σε το Νεχώρι και τους χωριανούς μας όσο και την οικογένειά του κι εργάστηκε όσο μπορούσε κι απ' όποιο μετερίζι κι αν βρισκόταν γι' αυτό.

Μεγάλη του αγάπη ήταν κι ο Σύλλογός μας. Σαν πρόεδρος για πολλά χρόνια, αλλά και χωρίς την ιδιότητα αυτή, εργάστηκε για την προκοπή του χωριού μας.

Επιστράτευε κάθε φορά φίλους και γνωστούς μηχανικούς για να εκπονήσουν μελέτες για έργα στο χωριό.

Οι μελέτες, που έγιναν για τα έργα της πλατείας, η μελέτη για το στραγγιστικό έργο της εκκλησίας, έγιναν από φίλους του μηχανικούς αδαπάνως με δική του πρωτοβουλία.

Με δικές του ενέργειες επισκέφτηκαν το χωριό μας γεωλόγοι για τον εντοπισμό νερού στον ευρύτερο χώρο του χωριού μας. Κι άλλοι για να συντάξουν μελέτη για τις κατωλισθήσεις. Και δεν αναφερόμαι στα συνεχή και καθημερινά προβλήματα του χωριού, δρόμους, σχολείο, εκκλησία κ.λπ.

Το ενδιαφέρον, η αγάπη και η δράση του για το χωριό μας ήταν η αιτία να τον επιλέξει ο Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής για εκπρόσωπό του στην Ελλάδα.

Κι' όταν σκληρά λαβωμένος από βαριά αρρώστια σαν θαρραλέος αγωνιστής έδωσε με υπομονή και αξιοπρέπεια τον αγώνα της ζωής.

Αντίκρουσε κατάματα το θάνατο παλικαρίσια, του χαμογέλασε, γιατί ήταν έτοιμος από καιρό «ν' αποχαιρετήσει την Αλεξάνδρεια», γιατί είχε επιτελέσει στο ακέραιο το καθήκον του επί της γης και γιατί είχε τη βεβαιότητα, σαν καλός χριστιανός, πως τον καρτερεί μια άλλη ζωή, δίχως «πόνον και στεναγμούς», μια ζωή ατελεύτητη.

Αγαπητέ Θανάση,

Φεύγεις ήρεμος, γιατί επετεύλεσες το καθήκον σου στο ακέραιο απέναντι στην οικογένειά σου, στο χωριό και την κοινωνία.

Αφήνεις στα παιδιά σου βαριά κληρονομιά τη φήμη και το παράδειγμά σου, απ' το οποίο θα εμπνέονται και θα εμπνεόμαστε όλοι.

Κι' απ' τη γειτονιά των αγέλων και των αγίων, που τώρα βρίσκεσαι, στέλνε βάλσαμο παρηγορίας στη Μαρία, τα παιδιά, τα εγγόνια και τα αδέρφια σου.

Δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ, γιατί θα ζεις μες στις καρδιές μας. Η γη του χωριού μας, που τόσο αγάπησες και λάτρεψες, που σε λίγο θα σε δεχτεί, ας γίνει η μητρική αγκαλιά για να σε κλείσει στοργικά.

Καλό σου ταξίδι Θανάση.»

- Τέλος ο Αδελφός του Παύλος Βλάχος τον αποχαιρέτισε με τα παρακάτω λόγια:

«Αδελφέ μου,

Τον περασμένο χειμώνα δεν ήρθες, δεν ήρθαμε, στο

χωριό όπως τα τελευταία 15 χρόνια. Τούτο το χειμώνα βιάστηκες και ήρθες πρόωρα, όχι για επίσκεψη, αλλά να μείνεις μόνιμα στο αγαπημένο σου χωριό, το Νεχώρι, όπως το επιθυμούσες. Από τα 15 σου χρόνια, αφήνοντας τα μαθητικά θρανία, βρέθηκες αγωνιστής της ζωής για την επιβίωση της οικογένειας. Οι τρυφεροί σου ώμοι σήκωσαν δυσβάστακτα βάρη περνώντας βουνά και λαγκάδια για να μεταφέρεις πολύτιμα φορτία για τη ζωή. Κι όταν πέρασε η σκληριά επανήλθες στο όραμα σου, τα γράμματα, και αγωνίστηκες με κόπους, με υπομονή και πάθος, όπως και στη μετέπειτα ζωή σου. Πάντα με οδηγού τις αξίες που πήρες από τους γονείς μας, την ακεραιότητα, τη συνέπεια, τη πίστη στο Θεό και την αισιοδοξία.

Η οικογένεια ξεπέρασε τα δύσκολα, εσύ πρόκοψες και με τη δική σου βοήθεια και στήριξη ο μικρότερος αδελφός έγινε ό,τι έγινε. Δημιούργησες με την αγαπημένη σου γυναίκα θαυμάσια οικογένεια με άξια παιδιά και χαριτωμένα εγγόνια. Ήσουν ο καλός οικογενειάρχης, ο καλός πατριώτης, ο καλός και αφοσιωμένος Νεχωρίτης και ο καλός φίλος. Οι αρχές σου πάντα απαράβατες και οι αξίες σου αδιαπραγμάτευτες. Κι ήρθε η δοκιμασία του τελευταίου καιρού. Την αντιμετώπισες με θάρρος, υπομονή και καρτερία. Κι ήταν η υπέροχη οικογένεια σου που σου συμπαράσταθηκε με αφοσίωση, με λατρεία σε όλο το διάστημα. Θέλω να προσθέσω την προσωπική αγωνία του αδελφού-γιατρού, που ευρισκόμενος ανάμεσα στην αδελφική συναισθηματική φόρτιση και την επιστημονική αναγκαιότητα, αγωνιούσε να μη παραλειφθεί κάτι και να γίνει το όποιο επιστημονικά δυνατό, αν και γνώριζε ότι οι δυνατότητες ήταν ελάχιστες έως μηδαμινές. Στο πέρασμα σου από τη ζωή και την κοινωνία άφησες ίχνη και αποτυπώματα έντονα. Τώρα φεύγεις για τον ουράνιο κόσμο. Πηγαίνεις να συναντήσεις πολυαγαπημένα πρόσωπα, τους γονείς, τον πρόωρα χαμένο αδελφό μας και άλλους. Εμείς όλοι, συγγενείς και φίλοι υποσχόμαστε να διατηρήσουμε τη μνήμη σου, την ιερή σου μνήμη, ζωντανή.

Πολυαγαπημένε αδελφέ, σύζυγε, πατέρα, παππού, συγχωριανέ, φίλε αιωνία σου η μνήμη.»

- Εκ μέρους του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής στη σορό του εκλιπόντος κατατέθηκε στεφάνι.

* * *

ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΛΑΧΟΣ

Γεφύρια φτιάχνει στον καιρό ο Βλάχος ο Θανάσης οι χωριανοί, ...με το χωριό να ζουν σ' αυτή την πλάση.

Υλικοφωτογραφικό συνδέει το πριν με τώρα ζωή ασπρόμαυρη στο φως κι έγχρωμη, Θεία πρόνοια, αποτυπώνει χρόνια.

Σχέση με τον ξενιτεμό συνδέει νόστο-χώρα μια Νεχωρίτικη οδό για συλλόγων ομόνοια κι' αδελφούσνη αιώνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΗΣ

☆☆☆

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΩΛΕΤΤΑΣ

Την πρώτη Οκτωβρίου 2007 ανεπάντεχα και πρόωρα έφυγε για το μεγάλο, χωρίς γυρισμό, ταξίδι ο Λεωνίδας Κωλέττας. Έφυγε ο δάσκαλος, ο εκπαιδευτικός, ο δήμαρχος, ο οικογενειάρχης, ο διανοούμενος άνθρωπος. Έφυγε, ενώ είχε πολλά να προσφέρει ακόμα, προδομένος από τη ραγισμένη του καρδιά. Ράγισμα όχι με την ανατομική έννοια, αλλά από αυτό που και οι γιατροί δεν το βρίσκουν εύκολα. Δάσκαλος για πολλά χρόνια πρόσφερε τις υπηρεσίες του με την ορμή και το ζήλο του σωστού εκπαιδευτικού στα παιδιά που είχαν την τύχη να είναι μαθητές του. Υπηρέτησε την τοπική αυτοδιοίκηση στα Κράβαρα από τη θέση του δημάρχου Πλατάνου για πολλά χρόνια με πάθος που έφτανε στην αυτοθυσία. Το μόνο κριτήριο του ήταν η εξυπηρέτηση των στερημένων κατοίκων των άγονων χωριών μας. Η προσφορά του αυτή ήταν μεγάλη και αποτελέσε βάση σημαντική στη στερέωση του νέου θεσμού. Ήταν ο καλός οικογενειάρχης, ο καλός πατριώτης, ο καλός γείτονας, ο καλός φίλος και κυρίως ήταν ο χρήσιμος άνθρωπος. Ο άνθρωπος της προσφοράς, ο κοινωνικός, ο αξιοπρεπής, ο πάντα πρόθυμος. Κι ήταν ο διανοούμενος, ο προβληματισμένος με τα πολιτικά και τα κοινωνικά θέματα, ενώ διέθετε και πολύ καλή γραφίδα. Στα σημειώματά του, θα τα έλεγα χρονογραφήματα, κάθε βδομάδα στην τοπική εφημερίδα «Εμπρός» ξεδιπλωνόταν ο προβληματισμός του σε επίκαιρα θέματα, εξέθετε σκέψεις και απόψεις άξίες προσοχής και συχνά παρέθετε τη λαϊκή σοφία που είχε συλλέξει από ζώντες και απελθόντες ηλικιωμένους της περιοχής.

Λάτρης του τόπου του αγωνίστηκε ποικιλοτρόπως για να βελτιωθεί η ζωή στα δύσκολα χωριά των χωριών μας. Ο Λεωνίδας έφυγε, μένει το έργο του και το παράδειγμά του.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΩΛΕΤΤΑΣ

τ. Δήμαρχος Πλατάνου

Έφυγε αιφνιδίως και ανεπάντεχα από τη ζωή αυτού, ο τέως Δήμαρχος Πλατάνου Λεωνίδα Κωλέττας, από το γειτονικό χωριό Άγιος Δημήτριος.

Την τελευταία του πνοή άφησε όρθιος στην αυλή του σπιτιού του, στο χωριό του, που αγάπησε τόσο πολύ και προσέφερε τόσα πολλά.

Ξαφνικό, αδόκητο και απί-
(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΒΛΑΧΟΣ

Στις 8/12/2007 έφυγε για πάντα από κοντά μας ο Αθανάσιος Κ. Βλάχος. Το Νεχώρι και ο Σύλλογός μας νιώθουν φτωχότεροι μετά την απώλειά του, γιατί ο Θανάσης ήταν ο άνθρωπος που αγάπησε τους Νεχωρίτες και το χωριό μας και εργάστηκε γι' αυτό.

Μέλος του Συλλόγου από της ιδρύσεώς του, διετέλεσε Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου για αρκετά χρόνια και εργάστηκε για το Σύλλογο και το χωριό μας όσο λίγοι Νεχωρίτες. Αλλά και χωρίς την ιδιότητα αυτή δεν έπαψε να πρωτοστατεί σε πολιτιστικά και κοινωφελή έργα.

Η πρόοδος και η προκοπή του χωριού μας ήταν όνειρο και σκοπός του. Αλλά και οι χωριανοί μας, γνωρίζοντας και αναγνωρίζοντας το ενδιαφέρον του για το χωριό του, ανταπεδίδαν την αγάπη και την εκτίμησή τους.

Γι' αυτό έφτασαν στο χωριό μας, όπου κατά την επιθυμία του έγινε η κηδεία και ο ενταφιασμός του, Νεχωρίτες από όλα τα μέρη της Ελλάδας και με πολύ συγκίνηση και δάκρυα στα μάτια τον αποχαιρέτησαν και τον προέπεμψαν για τον τόπο "όπου οι δίκαιοι αναπαύονται". Την νεκρώσιμη ακολουθία έψαλαν οι πατέρες: Γαβριήλ Πλάκας και Νικόλαος Μασγάλας.

Τον νεκρό αποχαιρέτησαν:

- Εκ μέρους των χωριανών μας ο π. Νικόλαος Μασγάλας

- Εκ μέρους του Συλλόγου ο Παντελής Μέρμηγκας ο οποίος είπε τα ακόλουθα:

«Εκ μέρους του Συλλόγου Νεοχωριτών, επιτρέψτε μου, να αποχαιρετήσω, τώρα στο μισμό του για τη γειτονιά των Αγγέλων τον αγωνιστή, τον οικογενειάρχη, το συγγενή, το φίλο, το συγχωριανό, γιατί ο Θανάσης υπήρξε θαρραλέος και ακούρατος αγωνιστής της ζωής, άριστος οικογενειάρχης, λαμπρός Νεχωρίτης.

Τα πέτρινα χρόνια του πολέμου τον βρίσκουν μαθητή Γυμνασίου στην Πάτρα.

Αφού επέζησε των βομβαρδισμών, που ισοπέδωσαν το Γυμνάσιό του, με περιπε-

τειώδη τρόπο έφτασε στο χωριό. Εδώ τον περίμενε ένας άλλος, δυσκολότερος στίβος. Άφησε στην άκρη τη σάκα και το πηλίκιο του σχολείου και μπήκε στον αγώνα της ζωής.

Στ' αμπέλι, στο χωράφι, στο λόγγο σε κάθε δύσκολη και κουραστική δουλειά, πλάι με πλάι με τον πατέρα του, αγωνίζονται για την επιβίωση της οικογένειας. Κι ήταν παιδί μόλις 11 χρονών!

Όμως δεν ξεχνούσε και τα βιβλία. Κλεφτά και πού, από νύχτα σε νύχτα μελετούσε. Δεν αποξενώθηκε απ' αυτά.

Κι όταν δεν είχε δρομολογία για τα καμπούρια του Αγρινίου και της Φθιώτιδας, για να βγάλει και να κουβαλήσει φορτωμένος ψωμί με τις αδελφές και τον πατέρα του στο χωριό, τον καρτερούσε άλλος δρόμος, ο δρόμος προς τις πόλεις με Γυμνάσιο, για να δώσει εξετάσεις «ως κατ' οίκον διδαχθείς».

Κι όταν διάβηκε η λαίλαπα του πολέμου και της κατοχής, ξαναγύρισε στα θρανία, όχι βέβαια απαλλαγμένος από τη βιωτική μέριμνα. Εργάζεται και σπουδάζει. Σπουδάζει και εργάζεται.

Εργάζεται για την προκοπή της οικογένειάς του και σπουδάζει για την προσωπική του ανέλιξη.

Παντρεύει με τον πατέρα του αδερφές, σπουδάζουν αδερφό και τον καμαρώνουν όπως τον ονειρεύτηκαν.

Παρακολουθεί τη Σχολή της Εργασίας του κι αργότερα μετεκπαιδεύεται στο εξωτερικό. Με την εργατικότητα του, την τιμιότητα και την επαγγελματική του επάρκεια κατακτά τις ανώτατες βαθμίδες της ιεραρχίας του ΟΤΕ.

Οι οικογενειακές αρχές και παραδόσεις και οι συνεχείς τίμιοι αγώνες σμίλεψαν ένα αδαμάντινο χαρακτήρα. Ήταν πράος, ειλικρινής, ανιδιοτελής και έγινε αξιοσέβαστος και αξιαγάπητος από όλους.

Μαζί με τη Μαρία, τη λατρεμένη του σύζυγο, δημιούργησαν μια αξιοζήλευτη οικογένεια. Σπουδασαν τα παιδιά τους κι ευτύχησαν να τα καμαρώσουν λαμπρούς επιστήμονες. Αξιώθηκε να τα δει με δικές τους οικογένειες.

Σαν Νεχωρίτης ο Θανάσης ήταν απaráμιλλος. Αγαπού-

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΔΡΟΜΟΙ ΖΩΗΣ

Για μια ακόμη φορά ο Παύλος Βλάχος μας εξέπληξε ευχάριστα με το νέο του βιβλίο "ΔΡΟΜΟΙ ΖΩΗΣ".

Είναι η Τρίτη κατά σειρά συλλογή διηγημάτων, που δίνει στη δημοσιότητα, εξίσου σπουδαία όσο και οι δύο προηγούμενες. Είναι μια καθοπροσεγμένη εργασία, που συναρπάσει τον αναγνώστη.

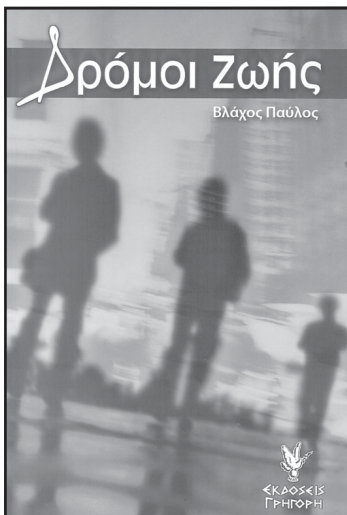
Τα θέματα του, αληθινές ιστορίες, παρμένες από τη ζωή, ζωγραφίζουν ανθρώπους και καταστάσεις του σήμερα, γιατί πηγή έμπνευσής του είναι η καθημερινότητα της ζωής.

Οι ήρωές του, άνθρωποι συννηθισμένοι με τις αρετές και τα ελαττώματά τους, παραθαίνουν από μπροστά μας, αφήνοντας ζωηρά συναισθήματα.

Κι είναι να μη συγκινηθεί κανείς με τις θυσίες, τους αγώνες και τις αγωνίες της Γιώργαινας; Να μείνει αδιάφορος μπροστά στα ναυάγια της ζωής, που προσπαθούν

να πνίξουν τη μοναξιά τους στο ποτό;

Να μην αγανακτήσεις με τους αετονύχδες και τους αεριτζήδες, που θυμαίνονται την κοινωνία;

Να μη μεταγολήσει με τα απραγματοποίητα όνειρα του Πελοπίδα;

Όλα όσα εμείς, οι πολλοί, πολλές φορές τα προσπερνάμε επιπόλαια ή αδιάφορα, για το συγγραφέα γίνονται πηγή έμπνευσης.

Η ματιά του τα εντοπίζει, τα παρατηρεί και τα περιγράφει, κάνοντας συγχρόνως και το ψυχογράφημα των πρώων του.

Κι όλα αυτά δοσμένα με τρόπο γλαφυρό και συναρπαστικό, σε μία γλώσσα απλή, ρέουσα, κατανοητή, ακριβή και άψογη.

Δεν έχουμε παρά να συχαρούμε το συγγραφέα για το νέο του πόνημα και να ευχηθούμε να μας εκπλήσσει ευχάριστα και στο μέλλον.

π.μ.

Κοινωνικά

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

στευτο το θλιβερό γεγονός του θανάτου του, «αστραπή εν αιθρία», αποτέλεσε η δυσάρεστη ειδήση, διότι ο Λεωνίδας ήταν δυνατός, νέος και δραστήριος. Το κακό μαντάτο έφτασε στην Αθήνα, σε πολλά μέρη της χώρας και Αμερικής. Ο αείμνηστος, πραγματικός Δάσκαλος, όπως κάποιοι παλιότεροι, τερμάτισε ευδόκιμα τη σταδιοδρομία του. Όταν τελείωσε κάποιες υποχρεώσεις στην Αθήνα, εγκατέλειψε το κλεινόν Άστυ και εγκαταστάθηκε στην Ιθάκη του, τον Άγιο Δημήτριο, που αγαπούσε.

Ο τραγικός χαμός του γιου του Νίκου, τον συγκλόνισε, όπως ήταν φυσικό.

Στο χωριό που ήταν, αποφάσισε να ασχοληθεί με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Έδωσε τον αγώνα του και αναδείχτηκε Δήμαρχος του Καποδιστριακού Δήμου Πλατάνου. Πρώτος Δήμαρχος.

Υπήρξε δραστήριος, οργανωτικός, οραματιστής κι έδωσε μάχες για τα θέματα του Δήμου και τα αντισταθμιστικά ωφέλη, από το έργο της Ευηνολίμνης. Καθιέρωσε αγιασμό της Λίμνης. Άφησε τη σφραγίδα του στη Διοίκηση του Δήμου.

Προσέφερε πολλά στο χωριό του και εξέδωσε την εφημερίδα «ΑΠΟΔΗΜΗΤΡΙΑΝΙΚΑ ΝΕΑ». Διέθετε προφορικό και γραπτό λόγο, με ορθοέπεια και καλλιτέπεια. Είχε αγχίνεα πνεύματος. Έγραφε για όλα

και για όλους.

Η Αυτοδιοίκηση έχασε έναν οραματιστή σημαντικών έργων, ικανό στέλεχος και το χωριό του έναν πολύτιμο συγχωριανό.

Υπήρξε άριστος οικογενειάρχης, σύζυγος και στοργικός πατέρας και καλός αδελφός. Ο πρόωρος θάνατός του βύθισε σε θλίψη τη γυναίκα του Ρίνα, το γιό του Δημήτρη, τα εγγόνια του, τον αδελφό του Κώστα, όλα τ' άλλα αδέρφια του και τους λοιπούς συγγενείς.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλλει στον Άγιο Δημήτριο, στην εκκλησία της γενέτειράς του. Παραβρέθηκαν ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου, ο Νομάρχης Αιτωλνίας κ. Θ. Σώκος, ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Α. Δρόσος, ο παπα-Νίκος Μασγάλας, σύσσωμο το χωριό του, οι Δήμαρχοι Πυλλήνης, Αποδοτίας και αρκετοί από τα γύρω χωριά.

Το Νεχώρι είχε ιδιαίτερους λόγους να παραβρεθεί, διότι ο αποθανών ήταν γαμπρός Νεχωρίτικος.

Ως εκπρόσωπος του Δ.Σ. του Συλλόγου Νεχωριτών Αθηνών, παρέστη ο Γραμματέας του Δ.Σ. κ. Δημ. Καρανδρίκας, αρκετοί Νεχωρίτες και ο γράφων, οι Α. Τσιτσιμπέλης, Μ. Παπαχρίστου κ.ά.

Το χώμα των Νεκροταφείων του χωριού του, που τον σκέπασε είναι σίγουρα ελαφρύ και αναπαυτικό.

Αϊδίοις η Μνήμη του

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Αμφικτυονία του Ελληνισμού

Το παρόν δίπλωμα πιστοποιεί την καταχώρηση στο Λεξικό «Προσωπικότητες της Ελληνικής διανόησης» και αποδίδει τον ελάχιστο φόρο τιμής στη Βάσω Κουβέλα στα γράμματα και τις τέχνες. Το λεξικό πωλείται στα βιβλιοπωλεία, βρίσκειται σε βιβλιοθήκες σε φορείς του απόδημου Ελληνισμού και σε επιφανή ιδρύματα διανόησης πνευματικών ανθρώπων σ' όλο τον κόσμο.

Είναι δημιουργία ενός θεσμού της «Αμφικτυονίας του Ελληνισμού», που πάνω στην αρχαία νομοθεσία του κοινού των Αμφικτυονιών, που ήταν κάτι σαν ένα κοινοβούλιο, στηρίχτηκε σήμερα η δημιουργία της Κοινότητας των Εθνών Ο.Η.Ε. για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ήταν και είναι ένας θεσμός μεζονος σημασίας και στηρίζεται πάνω στη γενική αποδοχή της Κοινότητας των Εθνών, για τις αρχαίες διαχρονικές αξίες που διέπουν τον άνθρωπο και τον ανθρωπισμό.

Με κέντρο τη Θεσσαλονίκη και έδρα τους Δελφούς, αγωνίζεται για την ειρήνη, τη διατήρηση και διάδοση της πολυσυλλεκτικότητας της ελληνικής κοινωνίας, τα ανθρώπινα δικαιώματα, παγκόσμια, την επίλυση προβλημάτων και την επιβολή λύσεων.

Πρωθεί την Ελληνική γλώσσα και την εκμάθησή της στην αλλοδαπή ως μια ισότιμη και διαχρονική αξία. Είναι ταυτόσημος με το σύλλογο λόγου και τέχνης και ελληνικού πολιτισμού της Βαυβαρίας.

Τι σημαίνει όμως ο όρος αμφικτυονία; Είναι οι κοινωνικοί συνασπισμοί που δημιουργήσαν από την αρχαιότητα έως σήμερα, οι άνθρωποι, δημιουργώντας πόλεις - κράτη για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων, ανακούφισης από την ηγεμονική συμπεριφορά των ηγετών τους και για μια προστασία από τους ισχυρούς. Όλες οι ελληνικές συνασπισμένες αμφικτυονίες το 152 π.Χ. συσπειρώθηκαν στη Δελφική Αμφικτυονία.

Έτσι ο ισχυρότατος αυτός θεσμός λειτουργούσε δυναμικά και ανθρωπιστικά με διακανονισμούς θεμάτων, λήξη εχθροπραξιών, αποφάσεις κ.ά. Ρύθμιζαν σχέσεις κρατών και οι πόλεις - μέλη που την απάρτιζαν, ονομάζονταν «Κοινό των Αμφικτυονιών». Ο διαχρονικός αυτός θεσμός υιοθετήθηκε από τον ΟΗΕ (τη δημιουργία κοινότητας των Εθνών, για πιο ανθρώπινη διαβίωση των κρατών, όσο το δυνατόν γίνεται βέβαια).

Προσωπικά για μένα είναι το μεγαλύτερο αντίδωρο, που πήρα, για τον αγώνα που κάνω μέσα απ' τη φτω-

χή μου τέχνη για την προώθηση και συντήρηση αυτού του ιδανικού, του τόσο Ελληνικού, αλλά και παγκόσμιου. Κι ευχαριστώ την

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ

Ο/Η κυρ. ΚΟΥΒΕΛΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

έχει συμπεριληφθεί στην έκδοση 2007-2008

«ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΝΟΗΣΗΣ»

για τη μεγάλη προσφορά τ... στα ελληνικά γράμματα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΓΚΟΝΗΣ

Θεσσαλονίκη, 9 Σεπτεμβρίου 2007

Ο.Ε. Γραμματέας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΖΑΡΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Από τον Αδελφό Σύλλογο Αμερικής λάβαμε την παρακάτω επιστολή:

Προς
το Σύλλογο Νεχωριτών
ΑΘΗΝΑ

Αξιότιμη κα Πρόεδρε και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του αδελφού Συλλόγου Νεχωριτών Ελλάδος. Ευχόμεθα σε σας και μέσω υμών σε όλους τους Νεχωρίτες ευλογημένα Χριστούγεννα και η νέα χρονιά να είναι γεμάτη υγεία, αγάπη, δημιουργικότητα.

Λάβαμε αντίγραφο των επιστολών σας προς τον Δήμαρχο Πλατάνου κ. Ανδρέα Δρόσο, Δημοτικό Σύμβουλο κ. Κ. Φούρλα, Πρόεδρο Τοπικού Συμβουλίου κ. Ανδρέα Ασημακάκη και π. Νικόλαο Μασγάλα, που αναφέρονται στην επίλυση προβλημάτων και δρομολόγηση ορισμένων εργασιών.

Για μια φορά ακόμα σας ευχαριστούμε για το συνεχές ενδιαφέρον σας για το χωριό μας και τους Νεχωρίτες.

Με τον κ. Κ. Ζηνέλη σας στείλαμε το χρηματικό ποσό των 1,000.00 Δολαρίων δια την κάλυψη μέρος των εξόδων δια την έκδοση του αγαπημένου σε όλους μας "ΝΕΧΩΡΙΤΗ".

Με Νεχωρίτικη αγάπη
Το Διοικητικό Συμβούλιο
* * *

Κυρία Μέρμηγκα,
Εύχομαι Χρόνια Πολλά στον αγαπητό "ΝΕΧΩΡΙΤΗ", σε όλους τους φίλους μου, παλαιούς συμμαθητές μου, καθώς και σε όλους τους αναγνώστες του. Θέλω να παρακαλέσω αν τούτο είναι εφικτό, να με φιλοξενήσει ο "ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ" με μια μικρή στήλη, δημοσιεύοντας κάθε φορά ένα μικρό μέρος από μια συλλογή που διαθέτω με διάφορα κατά καιρούς δημοσιεύματα, όπως ιστορικά λαογραφικά, τελευταία λόγια μεγάλων ανδρών, ευτράπελες παλιές αστυνομικές αναφορές όπως το εσώκλειστο δείγμα, νομίζω ότι αξίζει τον κόπο.

Δεν φιλοδοξώ περγαμηνές δημοσιογραφικές μόνο να συμβάλω αν μπορώ έστω και με την άδοξη αντιγραφή (αναδημοσίευση) των κειμένων στην καθ' όλα άριστη εμφάνιση του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ" που είναι γεμάτη από παλμούς, ζωή και πνοές από την ιδιαίτερα μας πατρίδα.

Με συγκίνηση είδα στο τε-

«Αμφικτυονία Ελληνισμού» που με επέλεξε και με συγκατέταξε μεταξύ όλων αυτών των προσωπικοτήτων.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Το Δ.Σ. συγκαίρει τη Βάσω Κουβέλα για τη διάκρισή της.

Ιστορίες παλιές

Η μίσες Κάθριν και το μπίλι

Ήταν βραδάκι, λίγο πριν σκοτεινιάσει.

Η Κατερίνη μόλις γύρισε στο σπίτι της απ' τη δουλειά. Όλη μέρα σκυμμένη στη «γούρνα», έπλυνε πιάτα στη «ντάινα» του αδερφού της.

Τώρα άρχιζε την καινούργια βάρδια με τις δουλειές του σπιτιού. Να σκουπίσει, να σφουγγαρίσει, να συγυρίσει, να μαγειρέψει για τη φανελιά.

Από τη «γιάρδα» (αυλή) ακούγονταν χαρούμενες ζωηρές φωνές. Ήταν τα παιδιά της γειτονιάς, μαζί κι ο Τζίμης της, που έπαιζαν πείζ-μπόλ.

Και καθώς συγύριζε ολομόναχη μες το σπίτι, άφησε το νου της να πετάξει προς τα περασμένα. Είναι κι αυτός ένας τρόπος να γλυκαίνει κανείς τον πόνο, να απαλυνθεί την κούραση, να ταγιαντάει τη μοναξιά.

Και να την, στο χωριό της. Σε κάποιο χωριό των Κραβάρων. Μη ρωτάτε σε ποιο. Όλα το ίδιο είναι.

Κορίτσι φτωχειάς φαμελιάς αγωνίζεται με τους γονιούς της στο χωράφι, στο μαντρί, στ' αμπέλι, στο λόγγο, για να τα βγάλουν πέρα.

Κι όταν είπαν να την παντρέψουν, για να παραμερίσει απ' τη φτώχεια, έπεσε σε μεγαλύτερη μιζέρια, γιατί η μοίρα όλων των χωριανών ήτανε ίδια κι απαράλλαχτη.

Αργότερα τους πήρε σβάρα και η φαμελιά και χειροτέρεψαν τα πράγματα.

Και τ' αποφάσισαν! Τι να 'καναν;

Παρακάλεσαν τον αδερφό του άντρα της να τους κάμει πρόσκληση για την Αμερική. Και ξενιτεύτηκαν!

Αλλά μήπως κι εδώ τα πράγματα τα βρήκαν ρόδινα;

Μεροδούλι μεροφαί και δουλειά; απ' το πρωί ως το βράδυ και να μην έχεις έναν να πεις μια καλημέρα, να μοιραστείς τον πόνο σου.

Και στη δουλειά και στο δρόμο ακόμη που περπατάς ούτε χαμόγεο μήτε κουβέντα.

Της φαινόταν πως οι ντόποιοι την κοίταζαν περιέργα, με μισό μάτι. Σαν να της έλεγαν εκείνες οι ματιές:

«Τι μας κουβαλήθηκε εδώ συφάμελη από την άκρη της γης;

Δεν καθόσουν στον τόπο σου; Ήρθες να μοιραστείς το ψωμί μας; «Το ψωμί!...

Και να πεις ότι της το χάριζαν! Το έβγαζε με ιδρώτα και αίμα!

Στράβωσαν τα ποδαράκια της απ' την ορθοστασία, νεροκονίδισαν τα χέρια της στη λάντζα, άσπρισαν τα ματάκια της απ' το ηλεκτρικό. Πού να τη δει ήλιος στη γούρνα που λιασάριζε.

Κι ύστερα από 15 ώρες δουλειάς κι ορθοστασίας, να την και πάλι απ' την αρχή...

Τα παιδιά έξω στη «γιάρδα» χαλούσανε τον κόσμο. Φωνές, γέλια, ξεφωνητά, επιφωνήματα.

Κάποια στιγμή οι φωνές των παιδιών σταμάτησαν απότομα κι ακούστηκε ο γείτονας της να φωνάζει και να

διαμαρτύρεται εκνευρισμένος.

Δεν έδωσε και τόση σημασία. Ήταν συνηθισμένη απ' τις φωνές του...μίστερ Πιτ.

«Ιδιότροπος άνθρωπος κι αυτός ο Πιτ!» σκέφτηκε.

«Δεν κάνει και τίποτ' άλλο. Τρώγεται με τα ρούχα του. Όλο φωνές». Και συνέχισε τη δουλειά της.

Σε λίγο χτυπάει το κουδούνι της πόρτας.

– Λάτε μέσα, φώναξε, κι αφήστε το κουδούνι.

Νόμισε πως ήταν τα παιδιά που χτυπούσαν.

– Μίσες Κάθριν, κεν αϊ σηγιου; (μπορώ να σε δώ;)

Η Κατερίνη έμεινε εμβρόντητη:

Τι γύρευε ο μίστερ Πιτ στην πόρτα της; Αυτός με το στανιό τους έλεγε μια καλημέρα απ' τη γιάρδα του. Ήταν, βλέπετε, ρατσιστής ο άνθρωπος και έβλεπε τους μετανάστες με μισό μάτι, σαν οχτρούς.

Σκούπισε τα χέρια της στην ποδιά και βγήκε στην πόρτα.

– Γουέλκαμ, μίστερ Πιτ...Καμ χιάρ στο...φτωχικό μας, συμπλήρωσε Ελληνικά, γιατί τα Αγγλικά της δεν τη βοηθούσαν και πολύ. Που να τα μάθει; Στη γούρνα;

– Θεγκ γιου, αη αμ νοτ καμ ιν (ευχαριστώ, δε θα περάσω).

– Όπως θέλτε, αλλά σε τι μπορώ να σας βοηθήσω;

Ο μίστερ Πιτ άρχισε να λέει και να χειρονομεί και της έδωσε να καταλάβει, πως ο γιός της ο Τζίμης έσπασε το τζάμι του παραθύρου του σπιτιού του.

Τί είχε συμβεί. Όπως έπαιζαν τα παιδιά, η βαριά μπάλα του παιχνιδιού ξέφυγε και προσγειώθηκε στο τζάμι του μίστερ Πίτ, που έσπασε με πάταγο.

Από την πρόχειρη ανάκριση, που πραγματοποιήσε ο μίστερ Πιτ, αποδείχτηκε πως δράστης ήταν ο Τζίμης της μίσες Κάθριν και γι' αυτό έφτασε ως την πόρτα της.

– Αϊ αμ σόρι μίστερ Πίτ (συγνώμη κύριε Πίτ), είπε η Κατερίνη, τώρα θα ιδείς, τι έχει να πάθ' το παλιόπαιδο.

Τζίμη...μωρέ Τζίμ'!...Καμ' χιάρ, (έλα δω), μωρέ αχρόνιαγο.

Ο Τζίμης ξετρύπωσε απ' το γκαράζ, που είχε κρυφτεί, σαν βρεγμένη γάτα.

– Έλα δω, μωρέ αρχόνιαγο, επανέλαβε τώρα στα ελληνικά.

Ο Τζίμης πλησίασε. Τον άρπαξε απ' τ' αφτί και του είπε αυστηρά. Τι δ'λεια είχες, μωρέ, στα τζάμια του μίστερ-Πίτ; Δε σου είπα, βρε, να μην παίζ'ς μ' αυτά τα ματσούκια; Είδις τι έκαμεις; και του 'ριξε μερικές κατραπακίες.

Ο μίστερ Πιτ αναστατώθηκε.

– Ο...νόου νόου (ο όχι όχι) μίσες Κάθριν, εγώ δεν ήρθα εδώ, για να δείρεις το παιδί.

– Αν ήθιλι να μην τις φάει,

δε θα 'κανε τη ζημιά, και να φέρ' κι τ'ν αφιντιά σ' ως τ'ν πόρτα μ'.

– Ορ ράιτ, είπε ο μίστερ Πιτ, ό,τι έγινε έγινε...

Θα σου στείλω το «μπιλ» (το λογαριασμό) να πληρώσεις το Τζάμι και όλα θα είναι οκέϊ και έφυγε.

Δεν αρκέστηκε όμως μέχρις εδώ, πήγε και κατάγγειλε τη μίσες Κάθριν ότι έδειρε το γιό της κι έτσι η...Κάθριν βρέθηκε κατηγορούμενη.

Πήρε τον αδερφό του άντρα της για διερμηνέα και πήγαν στο δικαστήριο τη μέρα της δικασίμου.

– Γιατί χτύπησες το γιό σου, κυρία μου; της είπε ο δικαστής.

– Γιατί έσπασε το τζάμ' του γείτονα, του μίστερ Πίτ.

– Κι έπρεπε να τον χτυπήσεις;

– Έπριπι, για να μην το μα-

τακάμ'...

– Ξέρεις, κυρία μου, ότι απαγορεύεται να χτυπάμε τα παιδιά;

– Σιούρ κι το ξέρω (και βέβαια το ξέρω), αλλά κι αυτά δεν πρέπ' να κάν'νι ζ'μιές.

– Δεν είναι δικαιολογία αυτή. Τα παιδιά δεν τα κακοποιούν. Κι άρχισε να της κάνει μάθημα, πως πρέπει να αγαπά τα παιδιά της και πώς να φέρεται σ' αυτά.

Η μίσες Κάθριν τα «πήρε στο...κρανίο», που θα λέγανε οι νεαροί σήμερα. Ξανάγινε η Κατερίνη απ' τα Κράβαρα κι είπε στο δικαστή.

– Δεν π'στεύω ν' αγαπάει η αφιντιά σ' πλιότιρο το δ'κο μ' το πιδί, από μένα απ' το γένν'σα κι ήρθα απ' τ'ν άκρ' τ'ς γης ώσια δω γι' αυτό το πιδί;

– Απ' ό,τι φαίνεται, κυρία μου, μάλλον εγώ το αγαπάω περισσότερο, της απάντησε

ο δικαστής.

Η Κάθριν δεν κρατήθηκε και του είπε ειρωνικά.

– Αμ τότε να σ' στείλω το μπίλι (λογαριασμό) να πληρώεις το τζαμ' του μίστερ Πιτ...

Κι ο δικαστής, θες γιατί κατάλαβε πως είχε να κάμει με μια γυναίκα διαφορετικής κουλτούρας, όπου επικρατεί το δόγμα: «όπου δεν ισχύει λόγος, πίπτει..ράβδος», είπε γιατί σκέφτηκε:

«θες αυτή η «κρέιζι» (τρελή) να κάμει κανένα αστείο και να μου στείλει το μπίλι»; την αθώωσε, προειδοποιώντας την, πως αν το ξανακάνει, θα την τιμωρήσει αυστηρά.

– Ευχαριστώ, σερ Δικαστή, του είπε η Κάθριν, αλλά δε σ' π'σκίωνομι πως δε θα το ματακάμω. Άμα δεν ακούει ο Τζίμ'ς, μάτ' ικειές απ' θα ματαχαρεί κι ας μι βάλεις κι φυλακή.

Πώς μετέφρασε αυτό το τελευταίο ο αδερφός του άντρα της στο δικαστή, δεν γνωρίζω.

π.μ.

Β' ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΧΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στο Α' κεφάλαιο ασχοληθήκαμε με τα επαγγέλματα του χωριού, που χάθηκαν ή χάνονται ή ξεχάστηκαν. Τώρα στο παρόν κεφάλαιο Β' θα ασχοληθούμε και θα αναφερθούμε, στις ασχολίες στις δ'λεις και στις συνήθειες του κάποτε, του χτές, του προυχτές, στο χωριό μας, που έχουν την ίδια τύχη με τα επαγγέλματα και δεν θέλουμε να ξεχαστούνε ταχιά αύριο, όποτε.

Μερικές συνήθειες κρατιώνται με το στανιό. Όποιος ξέρει κι άλλα περ'σότερα ας τα συμπληρώσει.

Τί έκαναν τότενες οι χωριανοί (με λίγα λόγια).

– Οργωναν με τα βόδια και το υνί τα γιούρτια και τα χουράφια και τα έσπερναν, καλαμπόκι, στάρια κ.λπ.

– Εσκαβαν τα κήπια και φύτευαν βραϊές βραϊές, λάχανο, πράσσο, σπανάκι, ντουμάτες κ.λπ. και τα πότιζαν με το νερό από τη Δέση ή το Πουρί, με την αράδα, υπό την καθοδήγηση του Νεροφόρου. Καρούλια-

ζαν τα χέρια από το σκάψιμο με το τσαπί.

– Οι γ'ναικές έφευγαν αχάραγα για το λόγγο, για να κ'βαλήσουν έλατο και κλαρί για τις γίδες του σπιτιού, χειμώνα καιρό. Ετσι κ(ου)μαντάριζαν τα ζα.

– Θέριζαν με τα δερπάνια τα στάρια και τη βρίζα, τ' αλώνιζαν και τα λίνιζαν.

– Βλαστολόγαγαν τ' αμέλια και τις κριβατινές (κληματαριές), τις ράντιζαν με τη μηχανή στον ώμο, άντρες κι γ'ναικές.

– Έπλυναν τα ρούχα στις βρύσες του χωριού ή στη σκαφίδα στο σπίτι και τα τσόλια τα έπλυναν στα ρέματα (Καλαμίτη, Κλεινοβίτη κ.λπ.) και τ' άπλωναν στα πουρνάρια.

– Έγνεθαν με τη Ρόκα τ' λούπες μαλλιών και με τ' αδράχτι μάζευαν τα κ(ου)βάρια με το γνέμα.

– Κ(ου)βάλαγαν ξύλα, κλαριά, κ(ου)τσούρες, προυσανά-

ματα, για τη φωτιά το χειμώνα, με τα κρύα και τις παγωνιές. Έφερες καμιά **τούφα** κλαρί, Θειά; έλεγαν τότε.

– Μάζευαν τα καλαμπόκια, ξεφλούδαγαν, στούμαγαν, έβγαναν κάμποσα κ(ου)βέλια (οκάδες) καλαμπόκι, το άλεθαν κι έφτιαχναν ψωμί μπομπότα. Την καλαμποκιά την έδιναν στα ζώα το χειμώνα (σμουϊ - φαί για ζώα).

– Έφτιαχναν τραχανά τον Αύγουστο και τον έλιαζαν στην Κρεββάτα (μπαλκόνι).

– Άνοιγαν τα σύκα κι έφτιαχναν σκουμαϊδες, αρμάθιαζαν τσαπέλες σύκα και τάλιαζαν.

– Έβγαζαν τα τσίπρα το χεινόπωρο με τα ρακοκάζανα.

– Στούμαγαν τα σταφύλια στο ντάλαρο, τα έριχναν στην Κάδη κι έβαζαν σπαράγγι στην τρύπα της Κάδης, για να στραγγάει καθαρός ο μούστος.

– Τίναζαν τα καρύδια, τα μάζωναν σε σακκί, αφού πέταγαν τα τσόφλια, απ' τα οποία έβγαφαν τα χέρια αυτών που τα ξετσόφλιαζαν. Μετά έκαναν κουκούλι, δηλ. έψαχναν μεσ' τα βάτα και τα χουρτάρια, για να βρουν άλλα καρύδια (Κουκό-σες).

– Κάθε Αύγουστο συνήθιζαν οι χωριανοί, μεσήλικες, νεότεροι, άντρες και γυναίκες, ντόπιοι και παραθεριστές, να πηγαίνουν, κάποια παλιά εποχή, στου Κατσαούνη τη Βρύση για κρύο νερό, διότι τότε δεν υπήρχαν ψυγεία. Κάθε βράδυ μαζεύονταν στη Βρύση, κάτω απ' τα πλατάνια, για να πάρουν νερό με την αράδα, γεμίζοντας βαρέ-

λες, τσίτσες, τσ'(ου)κάλια, κανάτες, μπότια. Αυτό γινότανε κάθε βράδυ το καλοκαίρι.

– Οι Μανάδες παλιά έφτιαχναν **«Γίκο»**, δηλ. προυκιά για τα κορίτσια, που θα παντρεύονταν. Ήταν μια συνήθεια της εποχής εκείνης.

– Μια συνήθεια ήταν και τα **π'(ι)στρόφια** του γάμου, δηλ. τη δεύτερη μέρα του γάμου, ο γαμπρός, η νύφη, ο κ'(ου)μπάρος, η πεθερά, ο πεθερός, πή-

γαιναν στο σπίτι της νύφης) κι έτρωγαν όλοι αντάμα, με τους συγγενείς της νύφης.

– Για να προστατέψουν τα κηπευτικά από ασβούς και **αλ'πές**, βάραγαν όλη νύχτα το **μυόβολο**.

– Για να σώσουν οι χωριανοί τα σταφύλια κ.λ.π. απ' τα π'λιά και τα διάφορα άλλα που τάτρωγαν, έφτιαχναν την **τσιακα-τρούκα** και τα έδιωχνε με το χτύπο της. Επίσης έφτιαχναν **σκιάχτρα**, σε φούρκες, ή σε δέντρα με ομοιώματα ανθρώπων από παλιόρουχα, για να σκιάζονται τ' αγριοπούλια και να μην τρώνε τα συκοστάφυλλα.

– Κάποια εποχή οι άντρες του χωριού άναβαν το τσ'(ι)γάρο και το τσ'(ι)μπούκι τους **με ίσκα** και **πριόβολο**. Η ίσκα ήταν ένα είδος μύκητα ξεραμένου στον ήλιο. Τσούγκριζαν και χτύπαγαν μια κοκκινωπή πέτρα, η οποία πέταγε φωτιά κι άναβαν την **ίσκα**, με την οποίαν άναβαν τα τσ'(ι)μπούκια και τα τσ'(ι)γάρα τους.

Τον καπνό τον έφερναν απ' τ' Αγρίνιο, τον έκοβαν και έστριβαν με τσιγαρόχαρτο κόκκινο το απαγορευμένο τσ'(ι)γάρο.

Κάποιος Αστυνόμος από την Αστυνομία Αράχωβας είπε στο Γέρο Φτερούγα - Μπάρμπα Γιώργο, που κάπνιζε λαθραία τσ'(ι)μπούκι, «ότι έχω πίσω μάτια και βλέπω τι κάνεις κι ο Μπάρμπα Γιώργος του είπε «είναι κακό ελάττωμα να βλέπεις πίσω τι γίνεται. Ευφυνέστατος ο αείμνηστος.

– Οι χωριανοί μεγάλωναν γρούνια για τα Χριστούγεννα, διότι κάθε σπίτι ήθελε να γουρλίξει το γ'(ου)ρούνι στου γουρνοκούμασο. Το τάιζαν στον κορβύτο, το έσφαζαν έφτιαχναν λουκάνικα, αιματιές, τσιγαρήθρες, πατσιά κι άλλα. Οι άντρες τα 'σφαζαν με τη χαντζάρα κι τάγδερναν μετά. (Θα συνεχιστεί το θέμα σε επόμενους «NEXΩΡΙΤΕΣ».

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Φέτος στο χωριό στις 8 Σεπτεμβρίου 2007, ώρα 6 μ.μ. έγιναν οι γάμοι του Παναγιώτη Β. Λαζοδήμου και της Ειρήνης - IREN MILER (στα Αμερικάνικα) στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας (της Παναγιάς μας όπως λέμε, προστάτιδας του χωριού μας), όπου η εκκλησία ευλόγησε τους δύο άνω νέους, να ζήσουν και να ευτυχίσουν «εις σάρκα μία».

Καταγράψω αυτό το γάμο, γιατί έχει μία ιδιαιτερότητα.

Ιδιαιτερότητα, γιατί ο γαμπρός Παναγιώτης, γιός του Βασ. Λαζοδήμου, και η νύφη Ειρήνη - IREN MILER, και αυτή γεννήθηκε στην Αμερική, όπως και οι γονείς της. Άρα μεγάλωσαν με τα Αμερικανικά Ηθι Εθίμα.

Και οι δύο νέοι συμφώνησαν να τελέσουν τους γάμους των στο χωριό μας και χωριό του πατέρα του γαμπρού και η συμφωνία ήταν πρόταση του πατέρα του γαμπρού Βασίλη και οι γάμοι να γίνουν με τα έθιμα του χωριού μας.

Και έτσι αυτός ο γάμος, όπως και όσοι έγιναν τα προηγούμενα χρόνια, έγιναν με τα παραδοσιακά έθιμα, με μικρές διαφοροποιήσεις, και με τα σημερινά δεδομένα. Οι γάμοι στο χωριό και παλιότερα, αλλά και τώρα, ήταν και είναι ένα μεγάλο γεγονός.

Διότι εκτός της χαράς και της ευτυχίας που νιώθουν οι νέοι που ενώνουν τη ζωή τους, με το γλέντι που γινόταν γι' αυτούς ιδιαίτερως, γλεντούν με τη συμμετοχή τους και καλεσμένοι και ιδίως οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού, που τους αλλάζει λίγο τη ζωή τους, από τη μονότονη που ζουν στα χωριά.

Θα καταγράψω μερικά από τα έθιμα που έγιναν στο γάμο αυτό.

Το πρώτο άρχισε από την Τετάρτη το πρωί 5 Σεπτεμβρίου.

Το πρωί της Τετάρτης (5/9) 5-6 νέοι και νέες με μία «τσίτσα» στολισμένη με μαντζουράνες, που την κρατούσε ένας νέος και μια νεαρή κοπέλα κρατούσε ένα πανεράκι που υπήρχαν μέσα μικρές μπουμπουνιέρες με τρία κουφέτα, και άφηναν μια μπουμπουνιέρα σε κάθε σπίτι που είχε την έννοια ότι εκαλούντο να συμμετάσχουν σε όλες τις εκδηλώσεις του γάμου. Και η πρώτη εκδήλωση ήταν να παραστούν το βράδυ της Τετάρτης που θα γινότουσαν τα προζύμια, και στη συνέχεια θα επακολουθούσε γεύμα και χορός με Δημοτική ορχήστρα.

Από νωρίς την Τετάρτη το βράδυ προσήλθαν σχεδόν όλοι οι καλεσμένοι και τακτοποιήθηκαν σε τραπέζια-ρίες που ήταν έτοιμες.

Όταν ήρθε η ώρα, περίπου 9 το βράδυ, μαζεύτηκαν καμιά δεκαριά νέοι και νέες 7-15 ετών, και κάποια γυναίκα τους έριξε νερό με την κανάτα, έπλυναν τα χέρια τους και στην συνέχεια πάνω σ' ένα τραπέζι έβαλαν

τη σκάφη (σκαφίδι) το 'λεγαν παλιά, γιατί σ' αυτό ζύμωναν το αλεύρι και ετοίμαζαν το ψωμί που θα ψηνόταν στο τζάκι.

Γύρω - γύρω τώρα οι νέοι και νέες από το τραπέζι, που είχε πάνω το σκαφίδι, έφεραν τη σίτα γεμάτη αλεύρι και κάθε παιδί έπαιρνε τη σίτα και κοσκίνιζε να πέφτει αλεύρι στο σκαφίδι, και να μένει το πύτουρο στη σίτα.

Στη συνέχεια πλησίασε ο γαμπρός - Παναγιώτης κρατώντας μια κανάτα νερό και άρχισε να ρίχνει νερό στο αλεύρι και να ζυμώνουν το αλεύρι, αλλά και με προτροπή στο γαμπρό να μην κοπεί η ροή του νερού μέχρι τέλος. Έτσι έγινε η ζύμη που θα χρησιμοποιούνταν για να ζυμωθούν τα ψωμιά του γάμου.

Ένας από τους νέους με λερωμένα τα χέρια από τη ζύμη, σταύρωσε με τη ζύμη του χεριού του το μέτωπο του γαμπρού και της νύφης.

Όταν τελείωσε η διαδικασία «των προζυμιών» ένας από τους καλεσμένους πήρε τη σίτα και περνώντας από όλα τα τραπέζια των καλεσμένων, έριχναν μέσα τον οβολό τους και στο τέλος όσα χρήματα μαζεύτηκαν μοιράστηκαν ισομερώς στα παιδιά, που ήταν στη διαδικασία για τα προζύμια.

Στη συνέχεια η οικογένεια του γαμπρού πρόσφεραν σ' όλους τους καλεσμένους, στην αρχή γλυκά, και φαγητό πλουσιοπάροχο με ψητά και άλλα εδέσματα, ποτά πολλών ειδών και ιδιαίτερα κοκκινέλι κρασί.

Στη συνέχεια άρχισε ο χορός με την ορχήστρα Δημοτικών τραγουδιών, χόρεψε η νύφη και ο τραγουδιστής της ορχήστρας είπε το τραγούδι:

*«Σήμερα γάμος γίνεται
Σήμερα στεφανώνεται
Αετός και Περιστέρα.*

*Γαμπρέ, τη νύφη ν' αγαπάς
και να μην τηνε μαλώνεις
σαν γλάστρα με βασιλικό
να την εκαμαρώνεις.*

Η νύφη δυσκολεύτηκε να καταλάβει τους ρυθμούς κατ' αρχή τους συρτούς, μετά όμως προσαρμόστηκε και πήγαινε τους ρυθμούς μια χαρά. Το αυτό συνέβει και με τη μητέρα της νύφης και χόρεψε και χάρηκε αυτά τα έθιμα, τόσοσ αυτή, όσον και ο πατέρας της νύφης, και συγγενείς και φίλοι της οικογένειας της νύφης.

Οκέϊ - οκέϊ συνεχώς ο πατέρας της νύφης έλεγε.

Μα μπορούσε κανείς να μην είναι ευχαριστημένος και οι καλεσμένοι που ήταν περίπου 190 άτομα;

Σε περιβάλλον, που το σπίτι των γονιών του γαμπρού χτισμένο τελευταία στην κορυφή του χωριού, κοντά στην Παλιόγουρνα. Να βλέπεις από εκεί ψηλά κάτω το χωριό, πιο κάτω τη λίμνη του ΕΥΗΝΟΥ, φωταγωγημένη και τα τέσσερα

βουνά, Καρφοπελιάς - Τσεκούρα - Αρδίνης και Κοκκινιάς, ήταν σαν να μας αγκάλιαζαν όλους, σε αυτό το εξαίσιο περιβάλλον.

Βγαίνοντας στην είσοδο, από το δρόμο προς την αυλή και το σπίτι του Βασίλη και της Ειρήνης, ο αντίπαλος από το κλαρίνο που έπαιζε, έφτανε στον Καρφοπεταλιά και γύριζε πίσω. Αναγάλιαζε η ψυχή του καθενός.

Οι συμπεθέροι Αμερικάνοι μέσα σ' αυτό το περιβάλλον ήταν πολύ ενθουσιασμένοι και συγκινημένοι, διότι όλοι οι καλεσμένοι, πέραν της οικογένειας του γαμπρού, τους αγκάλιασαν με ζεστή καρδιά, σε όλη την περίοδο των εκδηλώσεων του γάμου.

Έτσι τελείωσε η εκδήλωση της βραδιάς των «προζυμιών». Την Παρασκευή το πρωί 20-25 γυναίκες, αλλά και νεαρές κοπέλες 14-18 ετών πήγαν στο δάσος πάνω από το χωριό και φορτώθηκαν τα ξύλα, που είχαν κοπεί από την προηγούμενη μέρα, και φορτωμένες τα ξύλα με την τριχιά, τα έφεραν στο χωριό. Μπροστά πήγαινε ένας νεαρός με τον καθιερωμένο φλάμπουρο, όπως το έθιμο προστάζει. Πέρασαν από το σπίτι του γαμπρού και ανέβασαν το φλάμπουρο και τον στέριωσαν πάνω στη σκεπή του σπιτιού και οι γυναίκες συνέχισαν. Πέρασαν από την πλατεία και ξεφόρτωσαν τα ξύλα στο χώρο που ετοίμαζαν τα φαγητά για το γάμο.

Στη συνέχεια όλες αυτές οι γυναίκες κάθισαν στην πλατεία, έξω από το κατάστημα του Καλαθά και καθάριζαν κρεμμύδια (αρκετά μεγάλα τζουβάλια), που θα τα χρησιμοποιούσαν οι μάγειροι για την κατασκευή του σπιτάδου στο βραδινό τραπέζι που θα γινόταν μετά το μυστήριο του γάμου το Σάββατο.

Όταν τελείωσαν, κοντά στο μεσημέρι, η οικογένεια του γαμπρού παράθεσε σε όλες τις γυναίκες τραπέζι με φασολάδα στην πλατεία την Παρασκευή το βράδυ η οικογένεια του γαμπρού πάλι, στην πλατεία του χωριού πρόσφερε φαγητό σε όλους τους Νεχωρίτες μόνιμους και μη, αλλά και φίλους από άλλα χωριά, περίπου 200 άτομα κάθισαν στα τραπέζια.

Το μενού περιλάμβανε πατσά σούπα και κρέας - τράγο κοκκινιστό, όπως και άλλα είδη φαγητού. Ήταν πλούσιο το γεύμα και αξίζουν συγχαρητήρια στους γονείς του γαμπρού. Στη διάρκεια του γεύματος η ορχήστρα Δημοτικών τραγουδιών έπαιζε τραγούδια της τάβλας, και στη συνέχεια ο χορός άρχισε. Ο συρτός, ο τσάμικος, ο Ηπειρώτικος έδιναν και έπαιρναν.

Η νύφη πρώτα, ο γαμπρός μετά, η μητέρα της νύφης, που μαζί με την κό-

ρη που πάντρευε, παρ' όλο Αμερικάνοι, εν τούτοις μια χαρά χόρευαν τους Δημοτικούς χορούς. Μετά οι γονείς του γαμπρού, ο κουμπάρος, οι συγγενείς και όλοι οι Νεχωρίτες χόρεψαν και γλέντησαν μέχρι το πρωί.

Μεγάλη η χαρά των νεόνυμφων, των γονέων των, των συγγενών και φίλων, γιατί συμμετείχαν στη χαρά των νέων, του Παναγιώτη και της Ειρήνης - IREN.

Έτσι τελείωσε η προτελευταία εκδήλωση, πριν η Εκκλησία, που την επόμενη μέρα, θα ευλογούσε στον Ιερό Ναό μας το γάμο των ανωτέρω νέων.

Την επόμενη μέρα Σάββατο 8 Σεπτεμβρίου τελέστηκε το μυστήριο του γάμου στον Ιερό Ναό μας.

Πριν τις 6 μ.μ. άρχισαν οι καλεσμένοι να προσέρχονται στο προαύλιο του Ναού. Η συμμετοχή ήταν πολύ μεγάλη. Στις 6 μ.μ. έφθασε στο Ναό ο γαμπρός, Παναγιώτης, με τους γονείς του, κουμπάρο και συγγενείς. Σε λίγο έφτασε και η νύφη συνοδευόμενη από τους γονείς της και ο πατέρας την παρέδωσε στον Παναγιώτη, που πιασμένος χέρι με χέρι εισήλθαν στον Ιερό Ναό και μετά όλοι οι καλεσμένοι. Ήταν τόσο πολλοί οι καλεσμένοι, που γέμισε η εκκλησία και πάρα πολλοί έμειναν στο προαύλιο.

Το μυστήριο του γάμου άρχισε με τους ιερείς, τον συγχωριανό μας Νικόλαο Μασγάλα πρωτοπρεσβύτερο και τον εξ Αραχώβης Αρχιμανδρίτη πατέρα Γαβριήλ. Τα στέφανα τα αντάλλαξε ο συγχωριανός μας από την Αμερική Αντώνιος Παλιομήτρος.

Μετά το τέλος του μυστηρίου οι νεόνυμφοι, οι γονείς των και ο κουμπάρος στο προαύλιο του Ιερού Ναού δέχτηκαν τις ευχές των καλεσμένων.

Στην συνέχεια όλοι οι καλεσμένοι κατέβηκαν στην πλατεία και κάθισαν στις ετοιμασμένες τραπεζαρίες, οι δε νεόνυμφοι πήγαν στο σπίτι του γαμπρού, όπου η μητέρα του περίμενε το νεόνυμφο ζευγάρι. Εκεί στην κεντρική πόρτα η πεθερά της νύφης της πρόσφερε μέλι (να είναι η ζωή τους γλυκειά), της πρόσφερε ένα ποτήρι κρασί, όπου αφού η νύφη ήπιε λίγο, το υπόλοιπο το έχυσε στα τέσσερα σημεία, ας πούμε του ορίζοντα.

Στη συνέχεια η πεθερά Ειρήνη Λαζοδήμου έβαλε στην είσοδο της πόρτας το σίδερο που χρησιμοποιούμε στο τζάκι και ανακατεύουμε τα κάρβουνα και το λέμε «ΜΑΖΙΑ» και το πάτησε η νύφη. Είναι και αυτό μέρος των εθίμων του γάμου.

Μετά τα νεόνυμφα κατέβηκαν στην πλατεία, όπου το ζευγάρι χειροκροτήθηκε από τους καλεσμένους.

Η νύφη κάθισε στο τραπέζι για τα νεόνυμφα και γο-

νείς κ.λ.π. και απέναντί της μαζεύτηκαν περί τα 12-14 κορίτσια, και η νύφη πέταξε την ανθοδέμη, στα κορίτσια, όπου την έπιασε κάποια κοπέλα. Έπειτα έπαιξε την Κουλούρα (ψωμί) κεντημένη και στολισμένη με μαντζουράνες και κατόπιν έπαιξε 8-10 μήλα που τα πέταγε στα κορίτσια που ήταν απέναντί της σε κάποια απόσταση, τα πέταγε ένα - ένα και τα κορίτσια προσπαθούσαν να τα πιάσουν. Μετά κόπηκε η πολυόροφη τούρτα, την κόψαν μαζί τα νεόνυμφα και μετά πρόσφερε ο γαμπρός κομμάτι της τούρτας και μετά η νύφη άλλο κομμάτι στον γαμπρό και άνδρα της πλέον.

Εδώ τελειωσαν τα έθιμα και αρχίζει ο χορός. Ταγκό τα νεόνυμφα, μετά η νύφη με τον πατέρα της, την πεθερά της Ειρήνη και στη συνέχεια κάθισαν στα τραπέζια νεόνυμφοι και λοιποί συγγενείς με τον κουμπάρο Αντώνη και μετά ο Αρχιμανδρίτης πατήρ Γαβριήλ έκανε την προσευχή με τον παπα-Νίκο για ν' αρχίσει το φαγητό.

Η ορχήστρα άρχισε να παίζει το «Σήμερα γάμος γίνεται» που καταγράφω πιο πάνω και στη συνέχεια τραγούδια της τάβλας. Στο σημείο αυτό ο Γιώργος Ι. Γιάνναρης τραγούδισε 2 τραγούδια. όπως και η Ευδοκία Μέμμου, η οποία είχε τραγουδήσει και στα προζύμια.

Μετά το φαγητό άρχισε ο χορός με τη νύφη, το γαμπρό, τους γονείς του, τον κουμπάρο και στον πλάτανο από πάνω έσχιζαν τον αέρα πολύχρωμα βεγγαλικά, δίδοντας ένα ιδιαίτερο χρώμα στο χαρμόσυνο γεγονός.

Υστερα τα νιόγαμπρα πέρασαν από όλα τα τραπέζια και τσουγκρίσαν τα ποτήρια με όλους τους καλεσμένους που ήταν περίπου 600 άτομα.

Το γλέντι συνεχίστηκε, διότι συνέχεια χόρεψαν και οι καλεσμένοι και η όλη διασκέδαση κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες της Κυριακής.

Κλείνοντας το κείμενο, κάτω και από αυτό την ευχή μου ο Παναγιώτης και η Ειρήνη - IREN να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Είχαμε και δεύτερο γάμο στο χωριό στις 22 Σεπτεμβρίου της Μαγδαληνής παπα-Νίκου Μασγάλα με τον Κώστα Δαραμούσκα, που έγινε και αυτός στο χωριό. Και σ' αυτόν παραβρέθηκε πολύς κόσμος, που μετά το μυστήριο στον Ιερό Ναό μας της Παναγιάς μας, παρέθεσε γεύμα ο πατέρας της Μαγδαλής και γλέντησαν και σ' αυτόν με ορχήστρα Δημοτικών τραγουδιών.

Νομίζω μια που αναφέρω και τον γάμο αυτόν, ότι πέραν από τις ευχές εκείνων που βρέθηκαν εκεί, τα νεόνυμφα ο Κώστας και η Μαγδαληνή, να έχουν και τις ευχές όλων των άλλων Νεχωριτών από όπου και να βρίσκονται.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
ρουσία σας. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον πατέρα - Νικόλαο, το Δημοτικό Σύμβουλο Κώστα Φούρλα και τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου του Χωριού μας, που χειμώνα καίρο, απηφώντας τις ακραίες καιρικές συνθήκες, που επικρατούν, ήρθαν κοντά μας να συσχεφτούν μαζί μας και να συναποφασίσουμε για το θέμα της ημερήσιας διάταξης, που αναφέρεται στην πρόσκληση.

Η σημερινή μας Έκτακτη Γεν. Συνέλευση χαρακτηρίζεται από την απουσία δύο εκλεκτών συγχωριανών μας και μελών του Συλλόγου μας, που μας άφησαν για πάντα.

Πρόκειται για τους : Γιάννη Αθ. Λειβαδίτη επί σειρά ετών μέλος των Διοικητικών Συμβουλίων και για τον Αθανάσιο Κ. Βλάχο, Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου για πάρα πολλά χρόνια, που υπηρέτησαν το Σύλλογο και το Χωριό μας παντοιοτρόπως.

Η απουσία τους είναι αισθητή. Και τώρα στο θέμα μας. Αφού η Συνέλευσή μας βρίσκεται σε απαρτία, ας προχωρήσουμε στις εργασίες μας, ακολουθώντας την εξής διαδικασία.

Θα εκλέξουμε το Προεδρείο της Συνέλευσης και κατόπιν ο Κώστας Γ. Φούρλας, εκ μέρους του Διοικ. Συμβουλίου, θα εισηγηθεί το θέμα, για το οποίο συγκεντρωθήκαμε.

Αφού σας ευχαριστήσω και πάλι για την παρουσία σας, θα παρακαλέσω να προχωρήσουμε στην εκλογή Προεδρείου, που θα διευθύνει τις εργασίες μας.

Πρόεδρος εκλέχτηκε ο Νικόλαος Μπαζίνης και Γραμματέας ο Μάριος Καλαθάς.

Εκλήθη ο Κώστας Γ. Φούρλας, ο οποίος έκανε την παρουσίαση του θέματος "αγορά, από το Σύλλογο, της οικίας Λιάζη στο χωριό". Η παρουσίαση ήταν πλήρης, εμπεριστατωμένη, σαφής, λεπτομερής και κατατοπιστική.

Ακολούθησε δε τα παρακάτω βήματα.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Υπήρξε πληροφόρηση για την πώληση, Εκδήλωση ενδιαφέροντος από το Σύλλογο -ανεπίσημη-, θετική ανταπόκριση από τον πωλητή, ανεπίσημες διαπραγματεύσεις για την τιμή, καθορισμός τιμής από πλευράς πωλητή.

ΛΟΓΟΙ ΑΓΟΡΑΣ: Εκπληκτικά προνομιακή θέση, αγορά χωρίς δέσμευση ως προς τη χρήση, δυνατότητα μελλοντικής αξιοποίησης, απόκτηση του ελέγχου της χρήσης.

ΕΓΚΡΙΣΗ ΑΓΟΡΑΣ: Πρόταση του Δ.Σ., (μετά από γνώμες Νεχωριτών, θεσμικών παραγόντων κλπ) στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, η οποία αποφασίζει σχετικά.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ: Επικοινωνία με όλους τους χωριανούς μας για την εξ ολοκλήρου αγορά με προσφορές των Νεχωριτών.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ: Κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικό το κόστος αξιοποίησης. Υπάρχουν όμως δυνατότητες χρηματοδότησης μέσω Κοινοτικών Προγραμμάτων απ' ευθείας στο Σύλλογο, Επικοινωνία με φορείς σχετικά με τη χρηματοδότηση.

Μετά από διαλογική συζήτηση η θέση όλων ήταν

Υπέρ της αγοράς (κυρίως λόγω της θέσης του ακινήτου) και αποφασίστηκε:

Να ζητηθεί από τους Νεχωρίτες, όπου και αν βρίσκονται να ενισχύσουν το εγχείρημα.

Να καταβληθεί προσπάθεια, ώστε η αξιοποίηση του ακινήτου, μετά την αγορά, να γίνει με χρηματοδότηση από το 4ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή από άλλους Φορείς.

Η χρήση του δεν θα έρχεται σε αντίθεση με τους σκοπούς του Συλλόγου.

Τέλος εξουσιοδοτήθηκε το Δ.Σ. του Συλλόγου να χειρισθεί το θέμα της αγοράς, να διαπραγματευθεί την τιμή και να στείλει επιστολές σε Νεχωρίτες ζητώντας την προσφορά τους στο Σύλλογο, που θα είναι προσφορά στους Νεχωρίτες και το Χωριό μας.

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Βρέθηκα στις 7-11-07 στο χωριό μας έκτακτα με αφορμή την επίσκεψη τηλεοπτικού συνεργείου και ύστερα από παράκληση του φίλου μου κ. ΔΗΜ. ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Ο θαυμασμός των επισκεπτών μας για το Λαογραφικό Μουσείο και η εξέλιξη των εργασιών, μου έδωσαν την ευκαιρία να καταθέσω κάποιες ταπεινές μου σκέψεις, απόψεις:

– Ένιωσα ιδιαίτερη χαρά, συγκίνηση και συναισθηματική φόρτιση από την αξιοποίηση του διδακτηρίου και τη λειτουργία του Λαογραφικού Μουσείου. Ένα όνειρο ζωής για μένα που έγινε πραγματικότητα.

– Συχαίρω και ευχαριστώ σαν Νεχωρίτης όλους επώνυμους και ανώνυμους που βο-

ήθησαν για τη συλλογή και προσφορά εκθεμάτων.

– Ιδιαίτερα θα ήθελα να επαινέσω τις προσπάθειες των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, που στέφθηκαν με επιτυχία, αφού εγκρίθηκαν πιστώσεις για την αξιοποίηση του Μουσείου. Σύντομα θα λειτουργήσει σε νέα αίθουσα και με όλα τα εκθέματα σε ωραϊότερες προθήκες που έφτασαν ήδη εκεί.

– Έχουμε όλοι υποχρέωση και καθήκον να βοηθήσουμε τόσο στον εμπλουτισμό όσο και στην ταξινόμηση των εκθεμάτων του Μουσείου.

– Ο χώρος αυτός για μας τους Νεχωρίτες, αναμνήσεις από την παράδοση, είναι ένα δάνειο για το μέλλον, για τα παιδιά μας, που πρέπει να εξοφλήσουμε.

ΑΝΤ. ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Την Τρίτη 7 Νοεμβρίου ανηφόρισε στο χωριό μας το τηλεοπτικό συνεργείο του ΑΧΕΛΩΣ Τ.Β. Ήταν ο κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (είχε καλύψει τηλεοπτικά το πανηγύρι κ.λπ.) και ο συνεργάτης του κ. ΑΡΝΑΟΥΤΟΓΛΟΥ που εργάζεται στο ΜΕΓΑ. Έφτασαν μεσημέρι στην πλατεία και τους υποδεχθήκαμε με τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου κ. Ανδρ. Ασημακάκη. Ήταν κατενθουσιασμένοι από τη διαδρομή και μαγεμένοι από τις φθινοπωρινές εικόνες της φύσης που κάλυψαν, αν και συνέθεταν μελαγχολικό τοπίο παρόμοιο με την εικόνα των χωριών μας.

Φτάσαμε στο Σχολείο, που ήταν και ο προορισμός τους, για να πάρουν συμπληρωματικά πλάνα. Κοντά μας ο Β.

Λαζοδήμος, ο Γ. Λυμπέρης, η Γιώτα Παπακώστα κι η μάνα μου που κάθισαν στα παλιά θρανία της αίθουσας σαν μαθητές και κατέθεσαν τηλεοπτικά μαρτυρίες από τη μαθητική τους ζωή. Για να μη σας ταλαιπωρώ η συνέχεια επί της οθόνης...

Οι επισκέπτες μας εστίασαν το ενδιαφέρον και το θαυμασμό τους στο Λαογραφικό Μουσείο και στην άριστη κατάσταση του διδακτηρίου. Έδωσαν την υπόσχεση για μια νέα επίσκεψη, όταν ολοκληρωθούν οι εργασίες στο Μουσείο. Μας ευχαρίστησαν για την εξυπηρέτηση και περισσότερο για τη φιλοξενία που είχαν έστω και για λίγες ώρες στο χωριό μας και πήραν το δρόμο του γυρισμού.

ΑΝΤ. ΜΑΣΓΑΛΑΣ

Κάλαντα στο χωριό.

Η ΒΡΥΣΗ ΦΟΝΤΑΝΑ (Φ' ντάνα)

Με την ευκαιρία της έναρξης των εργασιών στο μονοπάτι της Σπηλιάς (δημιουργία θέσης Θέας και αναψυχής κλπ.) στις 29/10/2007 ο Γραμ-

φουγκραστήκαμε, το νερό είναι μάλλον αρκετό και περνάει πίσω από τη βρύση.

Το Δ.Σ. παρακάλεσε τον Κώστα Φούρλα να επισκεφτεί

Η θέση θέας και αναψυχής στα Αγκωνάρια.

ματέας του Συλλόγου με τον Κώστα Χαριμαντζή, τον οποίο και ευχαριστούμε, έκαναν τη διαδρομή, από εικόνισμα Αϊ-Γιώργη μέχρι του Λούπα το εικόνισμα. Το μονοπάτι σε αρκετά τμήματα πρέπει να καθαριστεί από τις πέτρες, να γίνει διαπλάτυνση και να χτιστούν μερικές μάντρες.

Το νερό στη βρύση Φ' ντάνα είναι λίγο και βγαίνει κάτω από τον κούτουλα. Όπως α-

το κόρο και να αποφανθεί για τις εργασίες, που πρέπει να γίνουν, προκειμένου να "πιάσουμε" το νερό.

Στο σημείο αυτό μας δίδεται η ευκαιρία να ευχαριστήσουμε και τον Αθ. Κοπάνη που μετέφερε με τα ζώα του τα υλικά για την κατασκευή της θέσης Θέας και αναψυχής, γιατί αντιμετωπίστηκε δυσκολία μεταφοράς και κίνδυνο, να μεταιωθεί το έργο.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Εγκυμοσύνη και κάπνισμα

(Συνέχεια από τη σελίδα 7)
γκυος το ελάττωσα πολύ, στα 3-5 την ημέρα». Και η απάντηση: «Αν είναι πράγματι έτσι, γιατί μερικές (κλέβουν) στο μέτρημα, είναι καλό, αλλά το τέλειο είναι καθόλου κάπνισμα, καθόλου δηλητηρίαση του εμβρύου με νικοτίνη».

Προσωπικά θεωρώ απaráδεκτο το θέαμα εγκύου γυναίκας να κρατάει στο χέρι τσιγάρο είτε είναι το 15ο είτε είναι ακόμα και το μοναδικό της ημέρας. Πώς είναι δυνατό μια μέλλουσα μητέρα να μην υπολογίζει τις τύψεις της από μια ενδεχόμενη βλάβη του μωρού της, όταν αυτή καπνίζει υποκύπτοντας στην επιθυμία και το κέφι της;

Εδώ θέλω να τονίσω την, εξίσου με το κάπνισμα από την έγκυο, βλαπτική επίδραση του παθητικού καπνίσματος. Όταν δηλαδή καπνίζουν σε κλειστό χώρο άλλοι (σύζυγος, συνάδελφοι στην εργασία, φίλοι της παρέας) και η έγκυος εισπνέει τον καπνό.

Τέλος να πω ότι όλοι μπορούμε να βοηθήσουμε μια έγκυο γυναίκα να μην καπνίζει ενθαρρύνοντάς την και αποφεύγοντας να της προσφέρει κάποιος τσιγάρο, να μην καπνίζει ο ίδιος μπροστά της και να λείπει εκείνο το εύκολο και επιπόλαιο: «Έλα μωρέ τώρα, για ένα τσιγάρο, δε χάλασε ο κόσμος».

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Την 28/10/2007, με την ευκαιρία επισκέψεως στο χωριό της προέδρου, του Γεν. Γραμματέα και της Ταμίας του Δ.Σ. του Συλλόγου, έγινε συνάντηση με το Δημοτικό Σύμβουλο Κώστα Φούρλα, τον Πρόεδρο του Τ.Σ. Ανδρέα Ασημακάκη και τον παπα-Νίκο.

Συζητήθηκαν θέματα που αφορούν στο Χωριό μας, όπως κατολισθήσεις, Ύδρευση, Ηλεκτροφωτισμός, Δρόμοι, Συγκοινωνία κλπ. και αποφασίστηκε, αφού γίνει συνεννόηση με το Δήμαρχο κ. Δρόσο, να επισκεφθεί το Νομάρχη κ. Θύμιο Σώκο επιτροπή Νεχωριτών για να εκθέσει τα ζητήματα που απασχολούν τους Χωριανούς μας.

Τη συνάντηση με τον Νομάρχη θα "κλείσει" ο παπα-Νίκος.

✓ Τα φύλλα των πλατανιών της πλατείας άρχισαν φέτος να κιτρινίζουν και να πέφτουν νωρίς. Απευθυνθήκαμε στη γεωπόνου της Νομαρχίας Ναυπάκτου Κυρία Φρόσω Παρίση, η οποία, αφού εξέτασε ένα κλαδί από τα πλατάνια που της πήγαμε, μας συνέστησε να γίνει ψεκασμός και μας υπέδειξε τον τρόπο. Την ευχαριστούμε θερμά.

✓ Πληροφορηθήκαμε ότι μια ομάδα νέων του χωριού μας - με επικεφαλής τον Χρήστο Κανελλο- εξεδώσε ημερολόγιο του 2008 και τα έσοδα θα διατεθούν για την ενίσχυση των "πυρόπληκτων" του φετινού καλοκαιριού.